

บทที่ 3

สาระสำคัญของร่างความตกลงเขตการค้าเสรี ไทย-สหรัฐฯ ในด้านการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ

เมื่อร่างความตกลงฯ มีผลบังคับใช้แล้ว ประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบท
มาตรการทั้งหมดภายใต้ร่างความตกลงฯ ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์ร่างความ
ตกลงฯ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องชัดเจน ถึงสาระสำคัญของร่างความตกลงฯ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในด้านประกันภัยฯ ที่ประเทศไทยจะต้องปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศ
ไทยมีอยู่ ซึ่งขอแยกพิจารณาดังนี้

3.1. ขอบเขตและความครอบคลุมของข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน

Article 12.1: Scope and Coverage

เป็นการวางกรอบ หรือ ขอบเขต ของข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน ที่ประเทศ
ไทยในฐานะประเทศภาคี มีพันธกรณีจะต้องปฏิบัติตามร่างความตกลงฯ และ สหรัฐฯ สามารถนำ
ข้อบทมาตรการการค้าบริการในภาคการเงินนี้ มาปรับใช้กับมาตรการการค้าบริการภาคการเงินทั้ง
ในระดับรัฐบาลกลาง รัฐบาลส่วนภูมิภาค และ รัฐบาลส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยได้ ในทำนอง
เดียวกัน ประเทศไทยก็สามารถนำข้อบทมาตรการดังกล่าว ไปปรับใช้กับมาตรการการค้าบริการ
ภาคการเงินในทุกระดับของรัฐบาลสหรัฐฯ ได้เช่นกัน

3.1.1. ผู้ที่มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครอง Article 12.1(1)**

* ร่างความตกลงเขตการค้าเสรี ไทย-สหรัฐฯ กำลังอยู่ในระหว่างการเจรจา ซึ่งข้อมูล
ทั้งหมดยังไม่เป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณชน รายละเอียดของข้อบทภายใต้ร่างความตกลงฯ จึงไม่
สามารถหาการศึกษาได้ จำเป็นต้องศึกษาผ่านข้อบทสุดท้ายความตกลงเขตการค้าเสรี สหรัฐฯ-ชิลี
(U.S.-Chile FTA Final Texts) Chapter X , Chapter XI , Chapter XII , Chapter XXII และ Annex
III รายละเอียดของความตกลงฯ ดังกล่าว ซึ่งได้รวบรวมไว้ในแล้ว ในภาคผนวก

** Article 12.1: Scope and Coverage

1. This Chapter applies to measures adopted or maintained by a Party relating to:

บุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ของสหรัฐฯ ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองจากพันธกรณีตามข้อบหมมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน ในส่วนของประเทศไทย คือ

(1) สถาบันการเงินของสหรัฐฯ หมายถึง สื่อกลางทางการเงิน หรือ วิชากิจใดๆ ที่ได้รับมอบอำนาจให้ทำธุรกิจและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลในฐานะที่เป็นสถาบันการเงิน ภายใต้กฎหมายของสหรัฐฯ รวมทั้งสาขาของสถาบันการเงิน ที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนถูกต้องตามระบบกฎหมายไทย แต่ถูกควบคุมโดยบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคลของสหรัฐฯ ซึ่งสถาบันการเงินของสหรัฐฯ ในที่นี้ให้หมายถึงบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ โดยนัยเดียวกัน

(2) ผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในสถาบันการเงินที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย หมายถึง รัฐบาลสหรัฐฯ หรือ รัฐวิสาหกิจของสหรัฐฯ หรือ บุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคลของสหรัฐฯ ซึ่งพยายามกระทำ กระทำ หรือ ได้กระทำการลงทุนในสถาบันการเงิน ที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย สถาบันการเงินของสหรัฐฯ ในที่นี้ให้หมายถึงบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ โดยนัยเดียวกัน อย่างไรก็ตาม บุคคลธรรมดา ผู้มีสองสัญชาติ ต้องถูกกำหนดให้ถือว่า เฉพาะสัญชาติของรัฐที่มีสาระสำคัญเหนือบุคคลนั้นเท่านั้น เป็นสัญชาติที่มีผลบังคับสำหรับบุคคลนั้น

(3) การลงทุนของผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในสถาบันการเงินที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย หมายถึง การลงทุนในเงินกู้ หรือ ตราสารแห่งหนี้ ซึ่งออกโดยสถาบันการเงิน เฉพาะส่วนที่เป็นเงินทุนตามกฎหมายไทยของผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในสถาบันการเงินที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย สถาบันการเงินของสหรัฐฯ ในที่นี้ให้หมายถึงบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ โดยนัยเดียวกัน และ การลงทุนในเงินกู้ หรือ ตราสารแห่งหนี้ ซึ่งออกโดยผู้ให้บริการทางการเงินข้ามพรมแดน หากเงินกู้ หรือ ตราสารแห่งหนี้ นั้น เข้ากฏเกณฑ์ของการลงทุนตามที่กำหนดไว้ในบทนิยามของภาคการลงทุน Article 10.27 (Definition)

(4) การค้าบริการทางการเงินข้ามพรมแดน หรือ การให้บริการทางการเงินข้ามพรมแดน หมายถึง การให้บริการใดๆตามธรรมชาติทางการเงิน รวมถึงการประกันภัย และ การค้าบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประกันภัยทั้งหมด การธนาคารทั้งหมด และ การค้าบริการทางการเงินอื่นๆ

(a) financial institutions of the other Party;

(b) investors of the other Party, and investments of such investors, in financial institutions in the Party's territory; and

(c) cross-border trade in financial services.

นอกจากประกันภัย ได้แก่ การบริการทางการเงินฉุกเฉิน บริการเสริมตามธรรมชาติทางการเงิน ในที่นี้จะพิจารณาเฉพาะ การให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน โดยให้บริการจากอาณาเขตของ สหรัฐฯ มาสู่อาณาเขตของประเทศไทย หรือ ในอาณาเขตของสหรัฐฯ โดยบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคลของสหรัฐฯ ให้ กับบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคลของประเทศไทย หรือ โดยคนชาติของ สหรัฐฯ ในอาณาเขตของประเทศไทย ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการให้บริการในอาณาเขตของประเทศไทย ด้วยการเข้ามาลงทุนจัดตั้งสาขาของบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ในประเทศไทย

3.1.2. การปฏิเสธสิทธิประโยชน์ตามข้อกำหนดการการค้าบริการภาคการเงิน

Article 12.1(2)*

การที่บุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล สหรัฐฯ จะได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองจากพันธกรณีของประเทศไทย ตามข้อกำหนดการการค้าบริการภาคการเงินนั้น มิได้หมายความว่า บริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัย ที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย และ การลงทุนของผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย ตลอดจนการการค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน หรือ การให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ทั้งหมด จะได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองตามพันธกรณีของประเทศไทยตามข้อกำหนดการการค้าบริการภายใต้ร่างความตกลงฯ นี้ ทั้งนี้ เพราะ

(1) ประเทศไทย อาจปฏิเสธสิทธิประโยชน์ ในภาคการลงทุน** และ/หรือ ในภาคการค้าบริการข้ามพรมแดน*** ต่อผู้ลงทุนใดๆ ซึ่งเป็นวิสาหกิจของสหรัฐฯ และ การลงทุนของผู้ลงทุนนั้น

* Article 12.1: Scope and Coverage

2. Articles 10.8 through 10.12 and 11.11 are hereby incorporated into and made a part of this Chapter.

** Article 10.11: Denial of Benefits

1. A Party may deny the benefits of this Chapter to an investor of the other Party that is an enterprise of such other Party and to investments of that investor if an investor of a non-Party owns or controls the enterprise and the denying Party:

- (a) does not maintain diplomatic relations with the non-Party; or
- (b) adopts or maintains measures with respect to the non-Party or an investor of the non-Party that prohibit transactions with the enterprise or that would be violated or

circumvented if the benefits of this Chapter were accorded to the enterprise or to its investments.

2. Subject to Article 22.4 (Consultations), a Party may deny the benefits of this Chapter to:

(a) an investor of the other Party that is an enterprise of such other Party and to investments of that investor if an investor of a non-Party owns or controls the enterprise and the enterprise has no substantial business activities in the territory of the other Party; or

(b) an investor of the other Party that is an enterprise of such other Party and to investments of that investor if an investor of the denying Party owns or controls the enterprise and the enterprise has no substantial business activities in the territory of the other Party.

*** **Article 11.11: Denial of Benefits**

1. A Party may deny the benefits of this Chapter to a service supplier of the other Party if the service is being supplied by an enterprise owned or controlled by nationals of a non-Party, and the denying Party:

(a) does not maintain diplomatic relations with the non-Party; or

(b) adopts or maintains measures with respect to the non-Party that prohibit transactions with the enterprise or that would be violated or circumvented if the benefits of this Chapter were accorded to the enterprise.

2. Subject to Article 22.4 (Consultations), a Party may deny the benefits of this Chapter to:

(a) service suppliers of the other Party where the service is being supplied by an enterprise that is owned or controlled by persons of a non-Party and the enterprise has no substantial business activities in the territory of the other Party, or

(b) service suppliers of the other Party where the service is being supplied by an enterprise that is owned or controlled by persons of the denying Party and the enterprise has no substantial business activities in the territory of the other Party.

และ ต่อผู้ให้บริการข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ได้ หากมีผู้ลงทุนคนใดคนหนึ่งของประเทศที่มีใช้
ภาคีเป็นเจ้าของ หรือ เป็นผู้ควบคุมวิสาหกิจนั้น หรือ การให้บริการข้ามพรมแดนนั้นดำเนินการ โดย
วิสาหกิจใดๆ ที่มีคนชาติของประเทศที่มีใช้ภาคีเป็นเจ้าของ หรือ เป็นผู้ควบคุม และ ประเทศไทย

(1.1.) มิได้ดำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศที่มีใช้ภาคีนั้น หรือ

(1.2.) ประเทศไทยได้ยอมรับ หรือ คงไว้ ซึ่งมาตรการบางอย่าง กับ ประเทศที่มีใช้ภาคี
นั้น หรือ กับผู้ลงทุนคนใดคนหนึ่งของประเทศที่มีใช้ภาคีนั้น ที่ห้ามการมีธุรกรรมกับวิสาหกิจนั้น
หรือ ที่อาจถูกละเมิด หรือ ถูกล้อฉลเอาเปรียบได้ หากสิทธิประโยชน์ในภาคการลงทุน และ/หรือ
ภาคการค้าบริการข้ามพรมแดนนี้ได้ถูกมอบให้แก่วิสาหกิจ หรือ การลงทุนของวิสาหกิจนั้น

(2.) หลังจากที่ได้ผ่านการปรึกษาหารือกับสหรัฐฯ ตาม Article 22.4 แล้ว ประเทศไทยอาจ
ปฏิเสธสิทธิประโยชน์ ในภาคการลงทุน และ/หรือ ในภาคการค้าบริการข้ามพรมแดน ต่อ

(2.1.) ผู้ลงทุนใดๆ ซึ่งเป็นวิสาหกิจของสหรัฐฯ และ การลงทุนของผู้ลงทุนนั้น และ ต่อผู้
ให้บริการข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ได้ หากมีผู้ลงทุนคนใดคนหนึ่งของประเทศที่มีใช้ภาคีเป็น
เจ้าของ หรือ เป็นผู้ควบคุมวิสาหกิจนั้น หรือ การให้บริการข้ามพรมแดนนั้นดำเนินการ โดยวิสาหกิจ
ใดๆ ที่มีบุคคลของประเทศที่มีใช้ภาคีเป็นเจ้าของ หรือ เป็นผู้ควบคุม และ วิสาหกิจนั้นมิได้มี
กิจกรรมทางธุรกิจที่เป็นสาระสำคัญ ในอาณาเขตของสหรัฐฯ หรือ

(2.2.) ผู้ลงทุนใดๆ ซึ่งเป็นวิสาหกิจของสหรัฐฯ และ การลงทุนของผู้ลงทุนนั้น และ ต่อผู้
ให้บริการข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ หากมีผู้ลงทุนคนใดคนหนึ่งของประเทศไทยเป็นเจ้าของ หรือ
เป็นผู้ควบคุมวิสาหกิจนั้น หรือ การให้บริการข้ามพรมแดนนั้น ดำเนินการ โดยวิสาหกิจใดๆ ที่มี
บุคคลของประเทศไทยเป็นเจ้าของ หรือ เป็นผู้ควบคุม และ วิสาหกิจนั้นมิได้มีกิจกรรมทางธุรกิจที่
เป็นสาระสำคัญ ในอาณาเขตของสหรัฐฯ

3.1.3. ข้อยกเว้นการใช้สิทธิประโยชน์ตามข้อบทมาตรการการค้าบริการภาค การเงิน Article 12.1(3)*

* Article 12.1: Scope and Coverage

3. This Chapter does not apply to measures adopted or maintained by a Party
relating to:

(a) activities or services forming part of a public retirement plan or statutory
system of social security; or

b) activities or services conducted for the account or with the guarantee or using

โดยเหตุที่ร่างความตกลงฯ นั้น มุ่งคุ้มครองเฉพาะการค้าบริการประกันภัยภาคเอกชน จึงไม่ให้นำข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงินนี้ไปปรับใช้กับการให้บริการประกันภัย ที่รัฐเป็นผู้จัดทำ ซึ่งมักเป็นบริการที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมาย หรือ มุ่งเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือ มีการร่วมกับการค้าประกัน หรือ มีการใช้ทรัพยากรทางการเงินของชาติ หรือ องค์กรสาธารณะ ในกรณีเช่นนี้ ขอยกตัวอย่างของประเทศไทย เช่น โครงการตามพระราชบัญญัติประกันสังคม การประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การประกันชีวิตตามพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน เป็นต้น ทั้งนี้ หากรัฐบาลเห็นสมควรอนุญาตให้กิจกรรม หรือ บริการประกันภัยในลักษณะเช่นว่านี้ ที่ดำเนินการโดยองค์กรสาธารณะ หรือ หน่วยงานประกันภัยของรัฐ เข้าไปแข่งขันกับองค์กรสาธารณะ หรือ บริษัทประกันภัยอื่นแล้ว ก็ให้นำข้อบทมาตรการการค้าบริการในภาคการเงินนี้มาปรับใช้ได้

3.1.4. ความเชื่อมโยงระหว่างข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน กับ ข้อบทมาตรการนอกภาคการเงิน

แม้ว่าข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงินจะถูกแยกออกมาเป็นบทเฉพาะ แต่ก็มิได้มีความเป็นเอกเทศโดยเด็ดขาด เนื่องจากการค้าบริการภาคการเงินมีความเกี่ยวเนื่องอย่างใกล้ชิดกับการลงทุน ในการจัดทำร่างความตกลงฯ จึงให้นำข้อบทมาตรการบางส่วนในภาคการลงทุน ภาคการค้าบริการข้ามพรมแดน และ ภาคการระงับข้อพิพาททั่วไป มาร่วมปรับใช้ด้วย โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงินนี้ด้วย กล่าวคือ

the financial resources of the Party, including its public entities,
except that this Chapter shall apply if a Party allows any of the activities or services referred
to in subparagraphs (a) or (b) to be conducted by its financial institutions in competition
with a public entity or a financial institution.

3.1.4.1. ความเชื่อมโยงกับข้อบทมาตรการในภาคการลงทุน Article 12.1(2)*

มีอยู่ 6 มาตรการด้วยกัน ได้แก่

- 1.) มาตรการว่าด้วยการโอนเงินที่ได้มาจากการลงทุน Article 10.8: Transfers
- 2.) มาตรการว่าด้วยการยึดทรัพย์สินและการจ่ายค่าชดเชยการลงทุน Article 10.9 :

Expropriation and Compensation

- 3.) มาตรการว่าด้วยการกำหนดรูปแบบพิเศษและข้อกำหนดการส่งข้อมูล Article 10.10:

Special Formalities and Information Requirement

- 4.) มาตรการการปฏิเสธสิทธิประโยชน์ในภาคการลงทุน Article 10.11: Denial of Benefits
- 5.) การลงทุนและสิ่งแวดล้อม Article 10.12: Investment and Environment
- 6.) การระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนกับรัฐ Article 10.14- 10.26: Investors-State Dispute

Settlement

อนึ่ง ในกรณีการระงับข้อพิพาทระหว่างผู้ลงทุนและรัฐนั้น ข้อพิพาทการค้าบริการภาคการเงิน สามารถฟ้องร้องได้เฉพาะการกระทำที่เป็นการละเมิดฝ่าฝืนต่อข้อบทมาตรการภายใต้ร่างความตกลงฯ ที่มีความเชื่อมโยงกับภาคการลงทุนใน 4 มาตรการแรกที่กล่าวมาข้างต้นเท่านั้น ทั้งนี้ ข้อบทมาตรการอื่นๆ ในภาคการลงทุนนอกเหนือจากนี้ จะนำมาปรับใช้กับมาตรการที่กล่าวมาข้างต้นไม่ได้

3.1.4.2. ความเชื่อมโยงกับข้อบทมาตรการภาคการค้าบริการข้ามพรมแดน Article

12.1(2) มีอยู่ 1 มาตรการ ได้แก่

มาตรการการปฏิเสธสิทธิประโยชน์ในภาคการค้าบริการข้ามพรมแดน Article 11.11:

Denial of Benefits

ข้อบทมาตรการอื่นๆ ในภาคการค้าบริการข้ามพรมแดน นอกเหนือจากนี้ จะนำมาปรับใช้ข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงินไม่ได้

* Article 12.1: Scope and Coverage

2. Articles 10.8 through 10.12 and 11.11 are hereby incorporated into and made a part of this Chapter. Section B of Chapter Ten (Investment) is hereby incorporated into and made a part of this Chapter solely for breaches by a Party of Articles 10.8 through 10.11, as incorporated into this Chapter.1 No other provision of Chapter Ten (Investment) or Chapter Eleven (Cross Border Trade in Services) shall apply to a measure described in paragraph 1.

3.1.4.3. ความเชื่อมโยงกับภาคการระงับข้อพิพาททั่วไป มีอยู่ 4 มาตรการ ได้แก่

- 1.) ข้อบทมาตรการการปรึกษาหารือ Article 22.4 (1)
- 2.) การปฏิบัติการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลต้องเป็นความลับตาม Article 22.4 (4) (b)
- 3.) การร้องตั้งคณะอนุญาโตตุลาการ ตาม Article 22.6
- 4.) การส่งรายงานขั้นสุดท้าย ตาม Article 22.13

ความเชื่อมโยงระหว่างข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงินกับข้อบทมาตรการนอกภาคการเงิน ได้แก่ ภาคการลงทุน ภาคการค้าข้ามพรมแดน และ ภาคการระงับข้อพิพาททั่วไป ได้แสดงให้เห็นถึงความสลับซับซ้อนของขอบเขตและความครอบคลุมของข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน ภายใต้ร่างความตกลงฯ ได้เป็นอย่างดี ฉะนั้น การพิจารณาปรับใช้ข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงินนั้น ต้องคำนึงถึงภาพรวมของร่างความตกลงฯ ทั้งฉบับ

3.2. สาระสำคัญแห่งสิทธิประโยชน์และความคุ้มครอง ตามข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน

ตามข้อบทมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน ภายใต้ร่างความตกลงฯ บริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย การลงทุนของผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย ตลอดจนการค่าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน หรือ การให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน ของสหรัฐฯ จะได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองจากการปฏิบัติตามพันธกรณีในส่วนของประเทศไทย ดังต่อไปนี้

3.2.1. การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ Article 12.2: National Treatment : NT *

* Article 12.2: National Treatment

1. Each Party shall accord to investors of the other Party treatment no less favorable than that it accords to its own investors, in like circumstances, with respect to the establishment, acquisition, expansion, management, conduct, operation, and sale or other disposition of financial institutions and investments in financial institutions in its territory.

For greater certainty, the provisions of Chapter Ten (Investment) hereby incorporated include, are subject to, and shall be interpreted in conformity with, Annexes 10-A through 10-H of that Chapter, as applicable.

ภายใต้ข้อบทมาตรการการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ประเทศไทยมีพันธกรณีต้องปฏิบัติต่อบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย การลงทุนของผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย และการค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ในลักษณะที่เท่าเทียม หรือ ไม่ค่อยไปกว่า การปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อผู้ลงทุนชาวไทย ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ในประเด็นที่เกี่ยวกับ การเริ่มจัดตั้ง การควบรวม การขยาย การบริหาร การดำเนินงาน การปฏิบัติการ การขาย หรือ การถ่ายโอนอื่นๆ ของสถาบันการเงิน และการลงทุนในสถาบันการเงิน ในอาณาเขตของประเทศไทย รวมตลอดถึงการให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน ยังต้องคำนึงถึงพันธกรณีตาม Article 12.5 (1)* และ Annex 12.5 ** ประกอบด้วย

1.) การเริ่มจัดตั้ง ได้แก่ กรณีที่บริษัทประกันภัยสหรัฐฯ จะเข้ามาจัดตั้งสาขาของบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ ใหม่ในประเทศไทย ซึ่งจะมีเรื่องการยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งสาขาของบริษัท

2. Each Party shall accord to financial institutions of the other Party and to investments of investors of the other Party in financial institutions treatment no less favorable than that it accords to its own financial institutions, and to investments of its own investors in financial institutions, in like circumstances, with respect to the establishment, acquisition, expansion, management, conduct, operation, and sale or other disposition of financial institutions and investments.

3. For purposes of the national treatment obligations in Article 12.5(1), a Party shall accord to cross-border financial service suppliers of the other Party treatment no less favorable than that it accords to its own financial service suppliers, in like circumstances, with respect to the supply of the relevant service.

* ประเทศภาคีต้องอนุญาตภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขของการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติให้ ผู้ให้บริการทางการเงินข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ให้บริการทางการเงินตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกแนบท้าย การค้าบริการทางการเงินข้ามพรมแดน Annex on Article 12.5

** ภาคผนวกแนบท้ายข้อบทมาตรการการค้าบริการข้ามพรมแดน ระบุถึงขอบเขตของความเสียหายที่สามารถให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน และ ชนิดของการบริการประกันภัย ที่สามารถให้บริการข้ามพรมแดนได้

การยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยฯ การวางเงิน หรือ ทรัพย์สินเป็นหลักประกัน ใน การประกอบธุรกิจประกันภัยฯ

2.) การควบรวม ได้แก่ การควบรวมกิจการของบริษัทประกันภัยสำหรับรัฐฯ กับ บริษัท ประกันภัยของไทย หรือ กับบริษัทประกันภัยสำหรับรัฐฯด้วยกัน หรือ กับบริษัทประกันภัยของชาติอื่น ซึ่งจะมีเรื่องการยื่นขอควบรวมกิจการของบริษัท การยื่นจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทใหม่ที่ควบรวมเข้าด้วยกัน การยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยของบริษัทประกันภัยใหม่ ที่จัดตั้งขึ้น จากการควบรวม การถ่ายโอนทรัพย์สินจากบริษัทที่ควบรวมเข้าด้วยกัน ไปยังบริษัทประกันภัย แห่งใหม่ และ การวางเงิน หรือ ทรัพย์สินเป็นหลักประกันการประกอบธุรกิจของบริษัทประกันภัย แห่งใหม่ที่จัดตั้งขึ้นจากการควบรวมกิจการ

3.) การขยาย ได้แก่ การขยายกิจการของสาขาบริษัทประกันภัยสำหรับรัฐฯในประเทศไทย โดยการขออนุญาตเปิดสาขาเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะจัดตั้งในกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล หรือ ต่างจังหวัด

4.) การบริหาร ได้แก่ การแต่งตั้งกรรมการบริการของบริษัทประกันภัย การบริหาร กิจการประกันภัยตามที่กฎหมายกำหนด และ การบริหารกิจการในด้านอื่นๆ การกำหนดนโยบาย ในการดำเนินธุรกิจโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการบริษัท การพิจารณาแต่งตั้งตัวแทน หรือ การ พิจารณาคัดเลือก และว่าจ้างพนักงานของบริษัท

5.) การดำเนินงาน ได้แก่ การดำเนินการทุกประการ เพื่อผลักดันให้นโยบายที่ คณะกรรมการบริษัทกำหนดไว้บรรลุเป้าหมาย

6.) การปฏิบัติการ ได้แก่ การที่เจ้าหน้าที่ หรือ ตัวแทน ที่ได้รับมอบหมาย หรือ แต่งตั้ง จากบริษัทประกันภัยออกไปชักชวนผู้เอาประกันภัย ให้มาทำประกันภัยกับบริษัท หรือ การรับ ชำระเงินเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยมาส่งมอบให้กับบริษัท ตลอดจนการดำเนินการอื่นๆที่ เกี่ยวข้อง

7.) การขาย ได้แก่ การจำหน่ายกรมธรรม์ ตลอดจนการส่งมอบกรมธรรม์จนถึงมือผู้เอา ประกัน ไม่ว่าจะโดยวิธีการขายตรง หรือ การขายผ่านตัวแทน หรือ การขายผ่านนายหน้าประกันภัย

8.) การถ่ายโอนอื่นๆ ได้แก่ การถ่ายโอนบุคคลากร สิทธิตามสัญญา ภาระผูกพัน ทรัพย์สิน หรือ เงินสด ที่ได้จากการควบรวมกิจการ หรือ การเลิกกิจการ หรือ ตามบทบัญญัติของ กฎหมาย ตามคำสั่งศาล หรือ ตามคำสั่งของนายทะเบียน

9.) การให้บริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการค้าบริการทางการเงินข้ามพรมแดน ได้แก่ การส่งมอบกรมธรรม์ การดำเนินการด้านเอกสาร ตลอดจนการโอนเงิน ที่เกี่ยวกับกิจการ ประกันภัย เข้า/ออก ผ่านอาณาเขตของประเทศไทย

3.2.2. การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง Article 12.3 : Most-Favored-Nation Treatment *

ภายใต้ข้อบทมาตรการการการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง หากประเทศไทยมีมาตรการการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯใด ๆ เป็นพิเศษ มอบให้แก่ประเทศอื่นใดที่มีใช้ภาคีฯ เช่น ประเทศญี่ปุ่น เพิ่มเติมมากกว่าที่มีปรากฏอยู่ในร่างความตกลงฯ มาตรการนั้นจะถูกรวมเข้ามาเป็นมาตรการตามร่างความตกลงฯ นี้โดยอัตโนมัติ กล่าวคือ ประเทศไทยต้องปฏิบัติต่อบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย การลงทุนของผู้ลงทุนสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศ

* Article 12.3: Most-Favored-Nation Treatment

1. Each Party shall accord to investors of the other Party, financial institutions of the other Party, investments of investors in financial institutions, and cross-border financial service suppliers of the other Party treatment no less favorable than that it accords to the investors, financial institutions, investments of investors in financial institutions and cross border financial service suppliers of a non-Party, in like circumstances.

2. A Party may recognize prudential measures of a non-Party in the application of measures covered by this Chapter. Such recognition may be:

- (a) accorded unilaterally;
- (b) achieved through harmonization or other means; or
- (c) based upon an agreement or arrangement with the non-Party.

3. A Party according recognition of prudential measures under paragraph 2 shall provide adequate opportunity to the other Party to demonstrate that circumstances exist in which there are or will be equivalent regulation, oversight, implementation of regulation, and, if appropriate, procedures concerning the sharing of information between the Parties.

4. Where a Party accords recognition of prudential measures under paragraph 2(c) and the circumstances set out in paragraph 3 exist, the Party shall provide adequate opportunity to the other Party to negotiate accession to the agreement or arrangement, or to negotiate a comparable agreement or arrangement.

ไทย และ การค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ในลักษณะที่เท่าเทียม หรือ ไม่ด้อยไปกว่า การปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อบริษัทประกันภัย ผู้ลงทุนในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย การลงทุนของผู้ลงทุนในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย และ การค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน ของประเทศญี่ปุ่น ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยอาจให้การรับรองต่อการใช้มาตรการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัย (Prudential Measures) ของประเทศญี่ปุ่นได้ แต่ในการปฏิบัติตามมาตรการในส่วนนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำโดยฝ่ายไทยฝ่ายเดียว หรือ เป็นการประนีประนอมกัน ระหว่างฝ่ายไทยกับ ประเทศญี่ปุ่น หรือ โดยวิธีหนึ่งวิธีใด หรือ เป็นการกระทำบนพื้นฐานของความตกลง ไทย-ญี่ปุ่น หรือ ภายใต้การเตรียมอย่างหนึ่งอย่างใดร่วมกับประเทศญี่ปุ่น ในกรณีดังกล่าวนี้ ฝ่ายไทยต้องให้โอกาสอย่างเต็มที่แก่ฝ่ายสหรัฐฯ ที่จะแสดงให้เห็นว่าสถานการณ์เช่นนั้นได้บังเกิดขึ้น ทั้งมีความจำเป็นต้องมีระเบียบ ข้อบังคับ การตรวจสอบ การปฏิบัติตามข้อบังคับที่มีความสมดุล ตลอดจน มีกระบวนการที่เหมาะสมเกี่ยวกับการแบ่งปันข้อมูลระหว่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่เป็น การกระทำบนพื้นฐานของความตกลง หรือ การเตรียมอย่างหนึ่งอย่างใดร่วมกับประเทศญี่ปุ่นนั้น เมื่อสหรัฐฯ ได้แสดงให้ฝ่ายไทยเห็นว่าสถานการณ์เช่นนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว ฝ่ายไทยต้องให้โอกาสอย่างเต็มที่แก่สหรัฐฯ ในการเจรจาขอเข้าภาคยานุวัตร กล่าวคือ การขอเข้าร่วมในความตกลง หรือ การเตรียมเช่นนั้นด้วย หรือ ต้องเปิดโอกาสให้มีการเจรจาที่เทียบเท่ากับความตกลง หรือ การเตรียมเช่นนั้น

3.2.3. การเข้าสู่ตลาดของสถาบันการเงิน Article 12.4 : Market Access for Financial Institution : MA *

* Article 12.4: Market Access for Financial Institutions

Neither Party may, with respect to investors of the other Party, either on the basis of a regional subdivision or on the basis of its entire territory adopt or maintain measures that:

(a) impose limitations on:

(i) the number of financial institutions whether in the form of numerical quotas, monopolies, exclusive financial service suppliers, or the requirements of an economic needs test,

(ii) the total value of financial service transactions or assets in the form of numerical quotas or the requirement of an economic needs test,

ภายใต้ข้อบัพมาตรการการว่าด้วยการเข้าสู่ตลาดของสถาบันการเงินนี้ ห้ามฝ่ายไทยตั้งข้อกำหนดต่อผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ไม่ว่าจะในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค หรือ ในระดับขอบข่ายทั่วประเทศ ในการรับได้ หรือ คงไว้ ซึ่งมาตรการที่

(1.) จำกัดจำนวนของสถาบันการเงิน กล่าวคือ การจำกัดจำนวนบริษัทประกันภัยด้วยจำนวนตัวเลขโควตาที่ได้กำหนดขึ้นล่วงหน้า หรือ ด้วยวิธีการการผูกขาดโดยรัฐฯ หรือ กลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือ ให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ให้บริการเฉพาะราย ในลักษณะที่เลือกปฏิบัติ หรือ โดยการอ้างหลักการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

(2.) จำกัดในมูลค่ารวมทั้งหมดของธุรกรรมทางการเงิน หรือ สินทรัพย์ กล่าวคือ การกำหนดมูลค่ารวมทั้งหมดของธุรกรรมทางการเงินของบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯฯ หรือ กำหนดมูลค่ารวมทั้งหมดของสินทรัพย์ ที่บริษัทประกันภัยสหรัฐฯฯจะพึงมีได้ ด้วยจำนวนตัวเลขโควตาที่กำหนดขึ้นล่วงหน้า หรือ โดยการอ้างหลักการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

(3.) จำกัดในจำนวนผลรวมทั้งหมดของการประกอบการ หรือ ปริมาณรวมทั้งหมดของผลลัพธ์ที่ได้จากการค้าบริการทางการเงิน ที่ปรากฏในลักษณะของหน่วยที่กำหนดขึ้น ไม่ว่าจะในรูปแบบของจำนวนตัวเลขโควตา หรือ โดยการตั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ การกำหนดจำนวนผลรวมทั้งหมดของการประกอบการ เช่น การกำหนดจำนวนกรรมธรรม์และ/หรือ มูลค่ากรรมธรรม์ที่บริษัทประกันภัยสหรัฐฯฯสามารถออกใช้ เพื่อให้บริการแก่ผู้เอาประกันภัยได้ หรือ การการกำหนดปริมาณรวมทั้งหมดของผลลัพธ์ที่ได้จากการประกันภัย ใน

(iii) the total number of financial service operations or on the total quantity of financial services output expressed in terms of designated numerical units in the form of quotas or the requirement of an economic needs test, or

(iv) the total number of natural persons that may be employed in a particular financial service sector or that a financial institution may employ and who are necessary for, and directly related to, the supply of a specific financial service in the form of a numerical quota or the requirement of an economic needs test; or

(b) restrict or require specific types of legal entity or joint venture through which a financial institution may supply a service.

ลักษณะที่เป็นจำนวน Lot หรือ กำหนดมูลค่ารวมต่อ Lot ของกรมธรรม์ประกันภัย ที่บริษัท ประกันภัยสหรัฐฯสามารถเสนอให้บริการ หรือ จำหน่ายได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ด้วยจำนวน ตัวเลขที่กำหนดขึ้นล่วงหน้า หรือ โดยการอ้างหลักการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

(4.) จำกัดในยอดรวมของ บุคคลธรรมดาที่อาจถูกว่าจ้าง ในการค้าบริการทางการเงิน หรือ ที่สถาบันการเงินจำเป็นต้องว่าจ้าง และ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการประกันภัยนั้นๆเป็น การเฉพาะ โดยการตั้งข้อจำกัดในรูปของจำนวนตัวเลขโควตา หรือ โดยการตั้งข้อกำหนดเกี่ยวกับการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ การกำหนดในยอดรวมของบุคคลธรรมดาที่บริษัท ประกันภัยสหรัฐฯสามารถว่าจ้างเพื่อนำเสนอบริการประกันภัยของบริษัท ได้แก่ การกำหนดยอด รวมการว่าจ้างผู้มีประสบการณ์ มีความสามารถในการให้บริการประกันภัย หรือ ผู้เชี่ยวชาญที่เป็น คนต่างชาติ หรือ ที่บริษัทประกันภัยจำเป็นต้องว่าจ้าง และ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการ ประกันภัยนั้นๆเป็นการเฉพาะ เช่น ผู้ประเมินภัย ที่ปรึกษาประกันภัย และ นักคณิตศาสตร์ ประกันภัย ด้วยจำนวนตัวเลขที่กำหนดขึ้นล่วงหน้า หรือ โดยอ้างหลักการทดสอบความจำเป็นทาง เศรษฐกิจ

นอกจากนี้ ยังห้ามฝ่ายไทย ใช้มาตรการที่จำกัด หรือ กำหนดรูปแบบเฉพาะขององค์กร ทางกฎหมาย หรือ องค์กรร่วมค้า ที่สถาบันการเงินจะให้บริการได้ กล่าวคือ การใช้มาตรการที่จำกัด รูปแบบ และ ข้อความของกรมธรรม์ รูปแบบการนำเสนอผลิตภัณฑ์ประกันภัย หรือ รูปแบบเฉพาะ ขององค์กรทางกฎหมาย หรือ องค์กรร่วมค้า ที่บริษัทประกันภัยจะสามารถให้บริการได้

3.2.4. การค้าบริการข้ามพรมแดน Article 12.5 : Cross Border Trade *

* Article 12.5: Cross-Border Trade

1. Each Party shall permit, under terms and conditions that accord national treatment, cross-border financial service suppliers of the other Party to supply the financial services specified in Annex 12.5.

2. Each Party shall permit persons located in its territory, and its nationals wherever located, to purchase financial services from cross-border financial service suppliers of the other Party located in the territory of the other Party. This obligation does not require a Party to permit such suppliers to do business or solicit in its territory. Each Party may define “doing business” and “solicitation” for purposes of this Article as long as such definitions are not inconsistent with the obligations of paragraph 1.

ภายใต้ข้อบทมาตรการการค้าบริการข้ามพรมแดนนี้ ประเทศไทยต้องอนุญาตภายใต้ข้อกำหนดและเงื่อนไขของการปฏิบัติเชิงคนชาติ ให้ผู้ให้บริการทางการเงินข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ให้บริการทางการเงินตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกแนบท้าย การค้าบริการทางการเงินข้ามพรมแดน Annex on Article 12.5 ทั้งต้องอนุญาตให้บุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย และ บุคคลธรรมดาสัญชาติไทย ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด สามารถซื้อบริการประกันภัยจากผู้ให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของสหรัฐฯ ได้

พันธกรณีนี้ มิได้กำหนดว่าฝ่ายไทยต้องอนุญาตให้ผู้ให้บริการประกันภัยเหล่านั้น ต้องประกอบธุรกิจ หรือ ดำเนินการชักชวน ในประเทศไทย ทั้งนี้ ฝ่ายไทยอาจให้คำจำกัดความของ “การประกอบธุรกิจ” และ “การดำเนินการชักชวน” ได้เอง ตามวัตถุประสงค์ของข้อบทมาตรการนี้ ควบคู่กับคำจำกัดความนั้นไม่ขัดแย้งกับพันธกรณีข้างต้น อย่างไรก็ดี หากมีกฎระเบียบอื่นๆ ที่บัญญัติไว้เพื่อการรักษาความมั่นคงในการค้าบริการทางการเงินข้ามพรมแดนแล้ว ให้กฎระเบียบต่างๆ เหล่านี้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปได้ โดยฝ่ายไทยอาจกำหนดให้มีการจดทะเบียนผู้ให้บริการทางการเงินข้ามพรมแดน รวมทั้งตราสารทางการเงินของสหรัฐฯ ได้

ภาคผนวกแนบท้ายร่างความตกลงฯ ว่าด้วยการค้าบริการข้ามพรมแดนได้ระบุรายละเอียดเพิ่มเติมสำหรับการใช้มาตรการว่าด้วยการค้าบริการข้ามพรมแดน ในการค้าบริการภาคการเงินต่างๆ โดยสำหรับการค้าบริการสาขาประกันภัยฯ มีใจความสำคัญ คือ ขอบเขตของความเสี่ยงที่สามารถให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน และ ชนิดของการบริการประกันภัย ที่สามารถให้บริการข้ามพรมแดนได้ เช่น การรับประกันภัยต่อ (Reinsurance) และ การประกันภัยต่อช่วง (Retrocession) และ การเป็นคนกลางและนายหน้า หรือ นายหน้าและตัวแทนในธุรกิจการประกันภัย โดยระบุไว้ว่า

ข้อบทมาตรการการค้าบริการข้ามพรมแดน ใช้กับการค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน ที่เป็นการให้บริการจากอาณาเขตของสหรัฐฯ ไปยังอาณาเขตของประเทศไทย และ โดยผู้มีสัญชาติสหรัฐฯ ในอาณาเขตของประเทศไทย ในการให้บริการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับ

1.) การประกันความเสี่ยงเกี่ยวกับ การขนส่งทางทะเล การค้าทางอากาศ และ การปล่อยยานอวกาศ และ การขนส่งดาวเทียม โดยการประกันภัยครอบคลุมบางส่วน หรือ

3. Without prejudice to other means of prudential regulation of cross-border trade in financial services, a Party may require the registration of cross-border financial service suppliers of the other Party and of financial instruments.

ทั้งหมด ของสินค้าที่ขนส่ง ยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง และ ความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นจากการนั้น และ สินค้าที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านระหว่างประเทศ

2.) การรับประกันภัยต่อ (Reinsurance) และ การประกันภัยต่อช่วง(Retrocession) การบริการส่งเสริมธุรกิจประกันภัย ได้แก่ บริการที่ปรึกษาประกันภัย บริการคณิตศาสตร์ประกันภัย บริการการประเมินความเสี่ยงภัย และ บริการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน รวมถึงการเป็นสื่อกลางในธุรกิจประกันภัย เช่น คนกลาง นายหน้า หรือ ตัวแทนในธุรกิจประกันภัย

3.2.5. การบริการทางการเงินใหม่* Article 12.6 : New Financial Services **

ภายใต้ขอบมาตรการการบริการทางการเงินใหม่นี้ ประเทศไทยต้องอนุญาตให้บริษัทประกันภัยของสหรัฐฯสามารถร้องขอ หรือ แจกต่อหน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวข้องกับการให้บริการทางการเงิน ตามที่ได้กำหนดไว้ในร่างความตกลงฯ เพื่อขออนุญาตให้บริการประกันภัยในรูปแบบใหม่ที่สหรัฐฯจะอนุญาตให้บริษัทประกันภัยของตนให้บริการประกันภัยดังกล่าว ในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ภายใต้บทบัญญัติกฎหมายภายในของสหรัฐฯแล้ว

* Article 12.6: New Financial Services

1. Each Party shall permit a financial institution of the other Party, on request or notification to the relevant regulator, where required, to supply any new financial service that the first Party would permit its own financial institutions, in like circumstances, to supply under its domestic law, provided that the introduction of the financial service does not require the Party to adopt a new law or modify an existing law.

2. A Party may determine the institutional and juridical form through which the new financial service may be supplied and may require authorization for the supply of the service. Where a Party would permit the new financial service and authorization is required, the decision shall be made within a reasonable time and authorization may only be refused for prudential reasons.

** ประเทศภาคีทั้งสองฝ่ายเป็นต้องเข้าใจตรงกันว่า Article 12.6 มิได้กีดขวางสถาบันการเงินของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจากการร้องขอต่อภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ให้พิจารณาถึงการอนุญาตให้บริการทางการเงินซึ่งไม่ได้มีการให้บริการในอาณาเขตของภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาก่อน แต่การร้องขอนี้ ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายท้องถิ่นของภาคีฝ่ายที่การร้องขอได้กระทำขึ้น และเพื่อความถูกต้อง ต้องไม่ตกอยู่ภายใต้บังคับพันธกรณี ตาม Article 12.6

อนึ่ง การใช้มาตรการการบริการทางการเงินใหม่ดังกล่าว ต้องไม่ทำให้ฝ่ายไทยต้องตรากฎหมายขึ้นใหม่ หรือ ต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่แล้ว หากไม่แล้วฝ่ายไทยก็มีสิทธิที่จะปฏิเสธได้ อย่างใดก็ตาม ฝ่ายไทยยังคงมีอำนาจวินิจฉัยในเรื่องรูปแบบทางสถาบัน และ กฎหมายของการให้บริการทางการเงินใหม่นี้ และ อาจกำหนดให้มีการขออนุญาต ในการให้บริการประกันภัยในรูปแบบใหม่ดังกล่าวได้

ในกรณีที่มีการเปิดให้ขออนุญาต การวินิจฉัยชี้ขาดคำขอต้องกระทำภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และ การปฏิเสธจะกระทำได้เพียงด้วยเหตุผลเพื่อการรักษาความมั่นคงเท่านั้น กล่าวคือ บริการประกันภัยในรูปแบบใหม่ที่ฝ่ายไทยเห็นควรเปิดให้มีการขออนุญาตแล้ว การวินิจฉัยชี้ขาดจะต้องมีกรอบเวลาที่เหมาะสมกำกับ และ เหตุผลที่จะใช้ในการปฏิเสธก็ถูกจำกัดให้แคบลง โดยมีได้เพียงกรณีเดียว คือ เหตุผลเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัย จะปฏิเสธคำขอโดยอ้างเหตุอื่นๆ อย่างที่เคยปฏิบัติกันมาในอดีตอีกไม่ได้

3.2.6. การปฏิบัติต่อข้อมูลเฉพาะอย่าง Article 12.7 : Treatment of Certain Information *

ภายใต้ข้อบทมาตรการการปฏิบัติต่อข้อมูลบางชนิด เป็นการปกป้องการเข้าถึงข้อมูลบางชนิด ห้ามฝ่ายไทยอ้างมาตรการใดๆภายใต้ร่างความตกลงฯนี้ บังคับบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ให้เปิดเผยข้อมูล หรือ อนุญาตให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเงิน หรือ บัญชีส่วนตัวของบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยเฉพาะที่เป็นลูกค้าของบริษัทประกันภัย หรือ ผู้ให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน หรือ ข้อมูลลับใดๆ ซึ่งหากมีการเปิดเผย อาจกระทบต่อการบังคับทางกฎหมาย หรือ ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์สาธารณะ ไม่ว่าในทางใด หรือ เสื่อมเสียต่อผลประโยชน์ทางการค้าอันชอบด้วยกฎหมายของกิจการหนึ่งกิจการใดโดยเฉพาะ

* Article 12.7: Treatment of Certain Information

Nothing in this Chapter requires a Party to furnish or allow access to:

- (a) information related to the financial affairs and accounts of individual customers of financial institutions or cross-border financial service suppliers; or
- (b) any confidential information, the disclosure of which would impede law enforcement or otherwise be contrary to the public interest or prejudice legitimate commercial interests of particular enterprises.

3.2.7. ผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการบริษัท Article 12.8 : Senior

Management and Boards of Directors *

ภายใต้ข้อบทมาตรการผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการบริษัท ห้ามมิให้มีการกีดกันทางสัญชาติในการเข้าเป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ โดยห้ามฝ่ายไทยบังคับบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ให้ต้องมีอย่างน้อยหนึ่งคนสัญชาติใดสัญชาติหนึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง หรือนุเคราะห์ที่สำคัญอื่นๆของบริษัท ทั้งนี้อาจบังคับเกินกว่าส่วนข้างน้อยของคณะกรรมการบริษัทของบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ ว่าต้องประกอบด้วยบุคคลสัญชาติไทย หรือ บุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือ ทั้งสองอย่างรวมกัน กล่าวคือ ไม่อาจกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ เกินกว่าร้อยละ 49.99 ของจำนวนผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการทั้งหมด ว่าต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย หรือ เป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือ ทั้งสองอย่างรวมกัน

3.2.8. มาตรการที่ไม่ผูกพัน Article 12.9 : Non-Conforming Measures **

* Article 12.8: Senior Management and Boards of Directors

1. Neither Party may require financial institutions of the other Party to engage individuals of any particular nationality as senior managerial or other essential personnel.

2. Neither Party may require that more than a minority of the board of directors of a financial institution of the other Party be composed of nationals of the Party, persons residing in the territory of the Party, or a combination thereof.

** Article 12.9: Non-Conforming Measures

1. Articles 12.2 through 12.5 and 12.8 and Section A of Annex 12.9 do not apply to:

(a) any existing non-conforming measure that is maintained by a Party at:

2 The Parties understand that nothing in Article 12.6 prevents a financial institution of a Party from applying to the other Party to consider authorizing the supply of a financial service that is supplied within neither Party's territory. Such application shall be subject to the domestic law of the Party to which the application is made and, for greater certainty, shall not be subject to the obligations of Article 12.6.

(i) the central level of government, as set out by that Party in its

ภายใต้ข้อบทมาตรการที่ไม่ผูกพันนี้ เป็นการให้สิทธิประเทศไทย ในการยกเว้นความผูกพันตามพันธกรณีที่ฝ่ายไทยมีอยู่จากการปรับใช้ข้อบทมาตรการ ตามข้อจำกัด เงื่อนไข ที่ข้อบทมาตรการที่ไม่ผูกพันกำหนดไว้ เพื่อให้ฝ่ายไทยสามารถระงับมาตรการที่ฝ่ายไทยไม่ต้องการเปิดเสรีไว้ใน Annex III ของร่างความตกลงฯ ซึ่งสามารถทำได้ใน 6 มาตรการ เท่านั้น ได้แก่

(1) มาตรการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment: NT)

(2) มาตรการการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favored-Nation treatment : MFN)

Schedule to Annex III,

(ii) a regional level of government, as set out by that Party in its Schedule to Annex III, or

(iii) a local level of government;

(b) the continuation or prompt renewal of any non-conforming measure referred to in subparagraph (a); or

(c) an amendment to any non-conforming measure referred to in subparagraph (a) to the extent that the amendment does not decrease the conformity of the measure, as it existed immediately before the amendment, with Articles 12.2, 12.3, 12.4, and 12.8 and Section A of Annex 12.9.

2. Articles 12.2 through 12.5 and 12.8 and Section A of Annex 12.9 do not apply to any measure that a Party adopts or maintains with respect to sectors, sub-sectors, or activities, as set out in its Schedule to Annex III.

3. Annex 12.9 sets out certain specific commitments by each Party.

4. Where a Party has set out in its Schedule to Annexes I and II a measure that does not conform to Articles 10.2, 10.3, 11.2, 11.3, or 11.4 pursuant to paragraphs 1 and 2 of Articles 10.7 and 11.6, that measure shall be deemed to constitute a non-conforming measure, pursuant to paragraphs 1 and 2 of this Article, with respect to Article 12.2, Article 12.3, or Article 12.4, or Section A of Annex 12.9, as the case may be, to the extent that the measure, sector, sub-sector, or activity set out in the Schedule of non-conforming measures is covered by this Chapter.

(3.) มาตรการการเข้าสู่ตลาดของสถาบันการเงิน (Market Access for Financial Institutions)

(4.) มาตรการการค้าบริการข้ามพรมแดน (Cross Border Trade)

(5.) มาตรการผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการบริษัท (Senior Management and Boards of Directors)

(6.) Section A of Annex on Article 12.9 หรือ Right of Establishment with Respect to Certain Financial Services (กรณีนี้มีได้รวมถึงการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ)

ซึ่งมาตรการที่ไม่ผูกพันตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ครอบคลุมถึงมาตรการในระดับรัฐบาลกลาง หรือ รัฐบาลส่วนภูมิภาค หรือ รัฐบาลส่วนท้องถิ่น ตามที่ประเทศไทยจะได้ระบุไว้ใน Schedule of Commitment ใน Annex III

มาตรการที่ไม่ผูกพัน ที่ได้ระบุไว้ข้างต้น สามารถต่ออายุ หรือ การแก้ไขเพิ่มเติมได้ ทั้งนี้ กรอบของการแก้ไขเพิ่มเติม ไม่อาจลดทอนความผูกพันของมาตรการที่กล่าวมาข้างต้น ยกเว้น การค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน ที่มีอยู่แล้วก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม

มาตรการทั้ง 6 มาตรการข้างต้น ต้องไม่นำไปปรับใช้กับมาตรการที่ฝ่ายไทยรับไว้ หรือ คงไว้ เกี่ยวกับ Sectors, Sub-sectors หรือ กิจกรรม ตามที่ได้กำหนดไว้ใน Schedule to Annex III

3.2.9. ข้อยกเว้น Article 12.10 : Exceptions *

* Article 12.10: Exceptions

1. Notwithstanding any other provision of this Chapter or of Chapters Ten (Investment), Eleven (Cross-Border Trade in Services), Thirteen (Telecommunications), Fifteen (Electronic Commerce), and Sixteen (Competition Policy, Designated Monopolies, and State Enterprises), including specifically Article 13.16 (Telecommunications -Relationship to Other Chapters), a Party shall not be prevented from adopting or maintaining measures for prudential reasons,³ including for the protection of investors, depositors, policy holders, or persons to whom a fiduciary duty is owed by a financial institution or cross-border financial service supplier, or to ensure the integrity and stability of the financial

It is understood that the term “prudential reasons” includes the maintenance of the safety, soundness, integrity, or financial responsibility of individual financial institutions or cross-border financial service suppliers.

ข้อบทมาตรการว่าด้วยข้อยกเว้นนี้ เป็นการให้สิทธิฝ่ายไทยมิให้ถูกกีดกัน หรือ ขัดขวาง จากข้อบทมาตรการภายใต้ร่างความตกลงนี้ ในการใช้มาตรการบางอย่างที่มีความจำเป็น ได้แก่

system. Where such measures do not conform with the provisions of this Agreement referred to in this paragraph, they shall not be used as a means of avoiding the Party's commitments or obligations under such provisions.⁴

2. Nothing in this Chapter or Chapters Ten (Investment), Eleven (Cross-Border Trade in Services), Thirteen (Telecommunications), Fifteen (Electronic Commerce), and Sixteen (Competition Policy, Designated Monopolies, and State Enterprises), including specifically Article 13.16 (Telecommunications – Relationship to Other Chapters), applies to nondiscriminatory measures of general application taken by any public entity in pursuit of monetary and related credit policies or exchange rate policies. This paragraph shall not affect a Party's obligations under Article 10.5 (Performance Requirements) with respect to measures covered by Chapter Ten (Investment) or Article 10.8 (Transfers).

3. Notwithstanding Article 10.8 (Transfers), as incorporated into this Chapter, a Party may prevent or limit transfers by a financial institution or cross-border financial service supplier to, or for the benefit of, an affiliate of or person related to such institution or supplier, through the equitable, non-discriminatory and good faith application of measures relating to maintenance of the safety, soundness, integrity, or financial responsibility of financial institutions or cross-border financial service suppliers. This paragraph does not prejudice any other provision of this Agreement that permits a Party to restrict transfers.

4. For greater certainty, nothing in this Chapter shall be construed to prevent the adoption or enforcement by a Party of measures necessary to secure compliance with laws or regulations that are not inconsistent with this Chapter, including those relating to the prevention of deceptive and fraudulent practices or to deal with the effects of a default on financial services contracts, subject to the requirement that such measures are not applied in a manner which would constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination between countries where like conditions prevail, or a disguised restriction on investment in financial institutions or cross-border trade in financial services as covered by this Chapter

(1.) ฝ่ายไทยต้องไม่ถูกกีดกันจากการรับไว้ หรือ คงไว้ ซึ่งมาตรการใดๆ เพื่อเหตุผลแห่งความมั่นคงปลอดภัย (Measures for Prudential Reasons) รวมถึงมาตรการการปกป้องผู้ลงทุน ผู้ฝากเงิน ผู้ถือกรรมกรรม และ บุคคลผู้ได้รับความไว้วางใจของบริษัทประกันภัย หรือ ผู้ให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน หรือ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นเอกภาพ และ เสถียรภาพของระบบการเงิน ไม่ว่าข้อบทมาตรการภายใต้ร่างความตกลงฯ จะได้กำหนดไว้เป็นประการใด อย่างไรก็ดี ตามมาตรการใดๆที่ไม่สอดคล้องกับที่กล่าวมาข้างต้น มิอาจนำมาใช้เพื่อหลีกเลี่ยงจากความผูกพันของประเทศภาคี หรือ พันธกรณีภายใต้ข้อกำหนดดังกล่าวนี้

(2.) ห้ามนำข้อบทมาตรการภายใต้ร่างความตกลงฯนี้ ไปปรับใช้กับมาตรการที่ไม่เลือกปฏิบัติ และใช้ในการทั่วไปโดยองค์กรสาธารณะ เพื่อผลักดันนโยบายทางการเงิน และ สินเชื่อที่เกี่ยวข้อง หรือ นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย ผลักดันนโยบายทางการเงินและสินเชื่อ หรือ นโยบายอัตราแลกเปลี่ยน โดยไม่เลือกปฏิบัติ และใช้ในการทั่วไป เป็นต้น

(3.) ฝ่ายไทยสามารถ สกัดกั้น หรือ จำกัด การโอนเงิน โดยบริษัทประกันภัย หรือ ผู้ให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดนที่มีไปถึง หรือ เพื่อประโยชน์ ของบริษัทสมาชิก หรือ บุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ผู้เกี่ยวข้องกับบริษัทประกันภัย หรือ ผู้ให้บริการประกันภัยได้ ด้วยการปฏิบัติตาม มาตรการที่เกี่ยวข้องกับการดำรงไว้ซึ่งความปลอดภัย ความผาสุก เอกภาพ หรือ ความรับผิดชอบทางการเงินของบริษัทประกันภัย หรือ ผู้ให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน อย่างเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ และ โดยสุจริตใจ ไม่ว่าข้อบทมาตรการว่าด้วยการโอนเงินในภาคการลงทุน ที่ให้นำมาร่วมปรับใช้กับภาคการเงินจะกำหนดไว้เป็นประการใด ทั้งนี้ ความในส่วนนี้ มิได้ลบล้างข้อบทของ มาตรการอื่นๆภายใต้ร่างความตกลงฯนี้ ซึ่งได้อนุญาตให้ฝ่ายไทยสามารถ สกัดกั้น หรือ จำกัดการ โอนเงิน กล่าวคือ หากมีมาตรการใดภายใต้ร่างความตกลงฯนี้ ที่อนุญาตให้ฝ่ายไทยสามารถ สกัดกั้น หรือ จำกัดการ โอนเงิน มาตรการเหล่านั้นยังใช้บังคับได้ดังเดิม

(4.) ที่สำคัญ ข้อบทมาตรการในภาคการเงินนี้ ต้องไม่นำไปกล่าวอ้าง เพื่อขัดขวางการรับไว้ หรือ การบังคับใช้มาตรการที่จำเป็น ต่อการรักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย หรือ กฎข้อบังคับซึ่งไม่สอดคล้องกับข้อบทมาตรการในภาคการเงินนี้ รวมถึง ส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกัน

* Measures for Prudential Reasons หมายความว่ารวมถึงการดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงปลอดภัย ความผาสุก ความเป็นเอกภาพ หรือความรับผิดชอบทางการเงินของแต่ละสถาบันการเงินและผู้ให้บริการทางการเงินข้ามพรมแดนแต่ละราย

การหลอกลวง และ พฤติกรรมฉ้อฉล หรือ ที่เกี่ยวกับผลของการผิคนัด หรือ ผิดสัญญาทางการเงิน ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่ว่า มาตรการเช่นว่านั้นต้องไม่นำไปใช้ในลักษณะที่ทำตามอำเภอใจ หรือ เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ระหว่างชาติต่างๆที่มีเงื่อนไขหลักคล้ายคลึงกัน หรือ เป็นการจำกัดอย่างแอบแฝงของการลงทุนในบริษัทประกันภัย หรือ การค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน ภายใต้ภาคการเงินนี้

3.2.10. ความโปร่งใส Article 12.11 : Transparency *

* Article 12.11: Transparency

1. The Parties recognize that transparent regulations and policies and reasonable, objective, and impartial administration governing the activities of financial institutions and financial service suppliers are important in facilitating both access of financial institutions and financial service suppliers to, and their operations in, each other's markets.

2. In lieu of Article 20.2 (Publication), each Party shall, to the extent practicable:

(a) publish in advance any regulations of general application relating to the subject matter of this Chapter that it proposes to adopt; and

The Parties understand that a Party may take measures for prudential reasons through regulatory or administrative authorities, in addition to those who have regulatory responsibilities with respect to financial institutions, such as ministries or departments of labor.

(b) provide interested persons and the other Party a reasonable opportunity to comment on such proposed regulations.

3. Each Party's regulatory authorities shall make available to interested persons their requirements, including any documentation required, for completing applications relating to the supply of financial services.

4. On the request of an applicant, the regulatory authority shall inform the applicant of the status of its application. If such authority requires additional information from the applicant, it shall notify the applicant without undue delay.

5. A regulatory authority shall make an administrative decision on a completed application of an investor in a financial institution, a financial institution, or a cross-border financial service supplier of the other Party relating to the supply of a financial service within 120

เป็นข้อบทมาตรการที่มุ่งหวังให้ฝ่ายไทยตระหนักถึงความสำคัญและคุณค่า ของการควบคุมกำกับดูแลการประกอบธุรกิจประกันภัยที่เน้นความโปร่งใส ภายใต้ข้อบทมาตรการนี้

(1.) ฝ่ายไทยต้องตระหนักว่า กฎระเบียบข้อบังคับที่โปร่งใส ความสมเหตุสมผล ภาวะวิสัย และ นโยบาย ในการควบคุมกำกับดูแลกิจกรรมของบริษัท และ ผู้ให้บริการประกันภัย ที่เที่ยงตรง มีความสำคัญในการอำนวยความสะดวก ทั้ง ต่อการเข้าถึงบริษัทประกันภัย และ ผู้ให้บริการประกันภัย และ ต่อการปฏิบัติงานของสถาบันการเงิน และ ผู้ให้บริการทางการเงิน ในตลาดของกันและกัน

(2.) ฝ่ายไทยต้องเผยแพร่ล่วงหน้า ซึ่งการเสนอใช้กฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติต่างๆ ไป ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องหลักๆของภาคการเงินที่จะนำมาใช้ และ ต้องเปิดโอกาสที่เหมาะสมให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย หรือ สหรัฐฯ ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎเกณฑ์เหล่านั้น

days, and shall promptly notify the applicant of the decision. An application shall not be considered complete until all relevant hearings are held and all necessary information is received. Where it is not practicable for a decision to be made within 120 days, the regulatory authority shall notify the applicant without undue delay and shall endeavor to make the decision within a reasonable time thereafter.

6. Each Party shall maintain or establish appropriate mechanisms that will respond to inquiries from interested persons regarding measures of general application covered by this Chapter.

7. Each Party shall ensure that the rules of general application adopted or maintained by self-regulatory organizations of the Party are promptly published or otherwise made available in such a manner as to enable interested persons to become acquainted with them.

8. To the extent practicable, each Party should allow reasonable time between publication of final regulations and their effective date.

9. At the time it adopts final regulations, a Party should, to the extent practicable, address in writing substantive comments received from interested persons with respect to the proposed regulations.

(3.) หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายของฝ่ายไทย ต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้สนใจ ได้มีโอกาสรับรู้ถึงข้อกำหนดต่างๆ รวมถึงข้อกำหนดทางเอกสารที่ทำให้การให้บริการประกันภัย สามารถดำเนินการได้โดยครบถ้วน

(4.) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอ หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายของฝ่ายไทยต้องชี้แจงให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงสถานะของตน หากหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายต้องการข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ยื่นคำขอ หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า

(5.) หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายของฝ่ายไทย ต้องชี้ขาดคำขอที่ถูกต้องของผู้ยื่นคำขอ ที่เป็นผู้ลงทุนในบริษัทประกันภัย บริษัทประกันภัย การค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดนของ สหรัฐฯ ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประกันภัย ภายใน 120 วัน และ ต้องแจ้งผลการชี้ขาดให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยพลัน การพิจารณาคำขอไม่อาจยุติลงได้ จนกว่าได้ทำการประชาพิจารณาทุกรูปแบบ และได้ข้อมูลที่เป็นครบถ้วนแล้ว ในกรณีที่ไม่สามารถชี้ขาดได้ภายในเวลาที่กำหนด หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยไม่ชักช้า และต้องพยายามชี้ขาดให้ได้ภายในเวลาที่เหมาะสมหลังจากนั้น

(6.) ฝ่ายไทยต้องคงไว้ หรือ จัดตั้งกลไกที่เหมาะสม เพื่อสนองตอบข้อซักถามของผู้มีส่วนได้เสีย เกี่ยวกับมาตรการต่างๆของกฎระเบียบทั่วไป ที่อยู่ในความครอบคลุมของภาคการเงิน

(7.) ฝ่ายไทยต้องให้ความมั่นใจว่ากฎระเบียบทั่วไป ที่ได้รับไว้ หรือ คงไว้ขององค์กรกำกับตนเองของฝ่ายไทยนั้น จะถูกเผยแพร่โดยพลัน หรือ กระทำโดยวิธีอื่นใด ในลักษณะที่ผู้สนใจ คำนึง

(8.) เพื่อให้การปฏิบัติได้ผลมากขึ้น ฝ่ายไทยต้องให้มีช่วงเวลาระหว่างการเผยแพร่ กับ วันที่กฎระเบียบนั้นมีผลบังคับใช้

(9.) ในระหว่างการรับกฎระเบียบนั้น ฝ่ายไทยต้องน้อมรับข้อคิดเห็นสาระสำคัญที่เป็นหนังสือจากผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่เสนอนั้น

3.2.11. องค์กรอิสระ * Article 12.12 : Self Regulatory Organization **

* Article 12.12: Self-Regulatory Organizations

Where a Party requires a financial institution or a cross-border financial service supplier of the other Party to be a member of, participate in, or have access to, a self-regulatory organization to provide a financial service in or into the territory of that Party, the Party shall ensure observance of the obligations of Articles 12.2 and 12.3 by such self-regulatory

ภายใต้ข้อบทมาตรการนี้ กำหนดว่า ในกรณีที่ฝ่ายไทยกำหนดให้บริษัทประกันภัยของ สหรัฐฯ หรือ ผู้ให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ เป็นสมาชิก หรือ มีส่วนร่วม หรือ ได้รับอนุญาตให้เข้าสู่องค์กรอิสระ เพื่อให้บริการประกันภัยในประเทศไทย หรือ ให้บริการเข้าสู่ อาณาเขตของประเทศไทยนั้น ฝ่ายไทยต้องให้ความมั่นใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพันธกรณี เรื่องการ ปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ และการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง ขององค์กรอิสระนั้นๆ ด้วย

3.2.12. การชำระและการโอนเงิน Article 12.13 : Payment and Clearing System *

ภายใต้ข้อบทมาตรการการชำระเงินและการโอนเงิน ฝ่ายไทยต้องอนุญาต ภายใต้ ข้อกำหนดและเงื่อนไขของการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ให้บริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ที่ได้จัดตั้งขึ้น ในประเทศไทย สามารถเข้าสู่ระบบของการชำระเงิน และการหักบัญชี ที่ดำเนินการโดยองค์กร สาธารณะ และสามารถเข้าสู่ระบบกองทุน และการเอื้ออำนวยต่อการชำระคืนหนี้เดิม (Refinance Facilities) ที่มีให้กับธุรกิจทั่วไปเป็นปกติ อย่างไรก็ตาม มาตรการนี้มีได้มุ่งหมายให้เข้าสู่แหล่ง กู้ยืมอันเป็นที่พึ่งแห่งสุดท้าย (Lender of Last Resort Facilities) ของประเทศไทย

3.2.13. การเร่งรัดให้มีการค้าบริการประกันภัย Article 12.14 : Expedited Availability of Insurance Services **

organization.

** self-regulatory organization means any non-governmental body, including any securities or futures exchange or market, clearing agency, other organization or association, that exercises its own or delegated regulatory or supervisory authority over financial service suppliers or financial institutions;

* Article 12.13: Payment and Clearing Systems

Under terms and conditions that accord national treatment, each Party shall grant to financial institutions of the other Party established in its territory access to payment and clearing systems operated by public entities, and to official funding and refinancing facilities available in the normal course of ordinary business. This paragraph is not intended to confer access to the Party's lender of last resort facilities.

** Article 12.14: Expedited Availability of Insurance Services

The Parties recognize the importance of maintaining and developing regulatory

ภายใต้ข้อบหมตรการนี้ ฝ่ายไทยต้องให้ความสำคัญกับการคงไว้และ การพัฒนา กระบวนการในการควบคุมกำกับดูแลการประกอบธุรกิจของบริษัทประกันภัย เพื่อเร่งรัดให้มี การค้าบริการ สาขาประกันภัยโดยผู้ให้บริการที่ได้รับอนุญาต รวมทั้งพยายามรักษาโอกาสที่มีอยู่ หรือ มุ่งพิจารณา โยบาย หรือ กระบวนการต่างๆ เป็นต้นว่าการงดเว้นการตั้งข้อกำหนดใดๆใน การอนุมัติผลิตภัณฑ์ประกันภัย นอกเหนือจากการเสนอขายต่อบุคคลทั่วไป หรือ ประกันภัยตาม บทบังคับของกฎหมาย (Compulsory Insurance) ต้องอนุญาตให้มีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ ประกันภัย เว้นแต่ ผลิตภัณฑ์ประกันภัยนั้นจะไม่ได้รับอนุมัติภายในระยะเวลาอันสมควร หรือ ต้องไม่ตั้งข้อจำกัดในเรื่องจำนวน หรือ ความถี่ในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ประกันภัย

3.2.14. การปรึกษาหารือ Article 12.16 : Consultations *

ภายใต้ข้อบหมตรการการปรึกษาหารือนี้ เป็นกรณีการขอปรึกษาหารือระหว่างประเทศ คู่ภาคี ฝ่ายไทยอาจร้องขอเป็นหนังสือเพื่อปรึกษาหารือกับสหรัฐฯ สำหรับเรื่องที่เกิดขึ้นภายใต้ร่าง ความตกลงฯ ที่กระทบต่อการค้าบริการประกันภัย ขณะเดียวกัน ฝ่ายสหรัฐฯต้องพิจารณาคำร้องขอ ของฝ่ายไทยด้วยความเห็นอกเห็นใจ เมื่อปรึกษาหารือกันแล้ว ทั้งฝ่ายไทยและสหรัฐฯต้องรายงาน

procedures to expedite the offering of insurance services by licensed suppliers.

* Article 12.16: Consultations

1. A Party may request in writing consultations with the other Party regarding any matter arising under this Agreement that affects financial services. The other Party shall give sympathetic consideration to the request. The Parties shall report the results of their consultations to the Committee.

2. Officials from the authorities specified in Annex 12.15 shall participate in the consultations under this Article.

3. Nothing in this Article shall be construed to require regulatory authorities participating in consultations under paragraph 1 to disclose information or take any action that would interfere with specific regulatory, supervisory, administrative, or enforcement matters.

4. Nothing in this Article shall be construed to require a Party to derogate from its relevant law regarding sharing of information among financial regulators or the requirements of an agreement or arrangement between financial authorities of the Parties.

ผลของการปรึกษาหารือต่อคณะกรรมการการค้าบริการทางการเงินด้วย เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่มีอำนาจตามที่ระบุไว้ใน Annex on Article 12.15 ต้องมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือภายใต้ข้อบทนี้ แต่ทั้งนี้ ไม่ถึงกับเรียกร้องให้มีหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายเข้าร่วมในการปรึกษาหารือเพื่อ เปิดเผยข้อมูล หรือ มีการกระทำที่เป็นการแทรกแซงด้วย กฎข้อบังคับ การกำกับดูแล การบริหารจัดการ ตลอดจนใช้วิธีการบังคับใดๆเป็นการเฉพาะ ทั้งไม่ถึงว่าจะเรียกร้องให้ฝ่ายไทย ต้องยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันข้อมูลระหว่างผู้กำกับดูแลทางการเงิน หรือ ข้อกำหนดตามร่างความตกลง หรือ การจัดเตรียมระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจทางการเงินของทั้งสองฝ่าย

3.3. สาระสำคัญของข้อบทมาตรการในภาคผนวกแนบท้ายร่างความตกลงฯ

3.3.1. ภาคผนวกแนบท้ายร่างความตกลงฯว่าด้วยการค้าบริการข้ามพรมแดน

Annex on Article 12.5: Cross-Border Trade

ภาคผนวกแนบท้ายร่างความตกลงฯว่าด้วยการค้าบริการข้ามพรมแดน ระบุรายละเอียดเพิ่มเติมสำหรับการใช้มาตรการว่าด้วยการค้าบริการข้ามพรมแดน ในการค้าบริการภาคการเงินต่างๆ โดยสำหรับการค้าบริการสาขาประกันภัยฯ มีใจความสำคัญ คือ ขอบเขตของความเสียหายที่สามารถให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน และ ชนิดของการบริการประกันภัย ที่สามารถให้บริการข้ามพรมแดนได้ เช่น การรับประกันภัยต่อ (Reinsurance) และการประกันภัยต่อช่วง (Retrocession) และการเป็นคนกลางและนายหน้า หรือ นายหน้าและตัวแทนในธุรกิจการประกันภัย โดยระบุไว้ดังนี้

ข้อบทมาตรการการค้าบริการข้ามพรมแดน ใช้กับการค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน ที่เป็นการให้บริการจากอาณาเขตของสหรัฐฯไปยังอาณาเขตของประเทศไทย และโดยผู้มีสัญชาติสหรัฐฯในอาณาเขตของประเทศไทย ในการให้บริการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับ

1.) การประกันความเสี่ยงเกี่ยวกับ การขนส่งสากลทางทะเล การค้าสากลทางอากาศ และการปล่อยยานอวกาศ และ การขนส่งดาวเทียม โดยการประกันภัยครอบคลุมบางส่วน หรือ ทั้งหมด ของสินค้าที่ขนส่ง ยานพาหนะที่ใช้ขนส่ง และ ความรับผิดชอบใดๆที่เกิดขึ้นจากการนั้น และ สินค้าที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านระหว่างประเทศ

2.) การรับประกันภัยต่อ (Reinsurance) และการประกันภัยต่อช่วง (Retrocession) การบริการส่งเสริมธุรกิจประกันภัย ได้แก่ บริการที่ปรึกษาประกันภัย บริการคณิตศาสตร์ประกันภัย

บริการการประเมินความเสี่ยงภัย และ บริการเรียกร้อยค่าสินไหมทดแทน รวมถึงการเป็นสื่อกลาง ในธุรกิจประกันภัย เช่น คนกลาง นายหน้า หรือ ตัวแทนในธุรกิจประกันภัย

3.3.2. ภาคผนวกแนบท้ายร่างความตกลงฯว่าด้วยการจัดตั้งสาขาบริษัท

ประกันภัย Section E of Annex 12.9: Insurance Branching

ร่างความตกลงฯ ได้ระบุข้อผูกพันเพิ่มเติมสำหรับการเข้าสู่ตลาดของการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ในเรื่องรูปแบบการตั้งสาขาบริษัท ทั้งนี้ ข้อผูกพันเพิ่มเติมดังกล่าวมีใจความสำคัญคือการผ่อนผันให้ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งมีเวลา 4 ปี ก่อนที่จะอนุญาตให้ผู้บริการประกันภัยของสหรัฐจัดตั้งสาขาในอาณาเขตของตนได้ และการเร่งรัดให้มลรัฐต่างๆของสหรัฐฯที่ยังไม่อนุญาตให้บริษัทประกันภัยต่างชาติเข้าตั้งสาขาได้ โดยระบุไว้ดังนี้

(1) โดยไม่ขัดแย้งกับมาตรการที่ไม่ผูกพันของประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ใน Annex III Section II ในเรื่องการเข้าสู่ตลาดประกันภัย และไม่รวมถึงมาตรการที่ไม่ผูกพัน ในส่วนของการรวมกลุ่มทางการเงิน และการบริการทางสังคม ในระยะเวลาไม่เกิน 4 ปี หลังจากที่ข้อตกลงนี้มีผลบังคับใช้ ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะอนุญาตให้ผู้ให้บริการประกันภัยของสหรัฐฯ จัดตั้งบริษัทประกันภัยในอาณาเขตของตนผ่านการตั้งสาขาได้ โดยประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเลือกวิธีกำกับดูแลสาขา เช่น ระบุลักษณะ โครงสร้าง ความสัมพันธ์กับบริษัทแม่ ทุนขั้นต่ำ ทุนสำรองทางเทคนิค และ ข้อบังคับในเรื่องการประกันความเสี่ยง และการลงทุน

(2) ตามหลักการเรื่องสหพันธรัฐภายใต้รัฐธรรมนูญสหรัฐฯ ประวัติการกำกับดูแลการประกันภัยของสหรัฐฯ และ McCarran-Ferguson Act สหรัฐฯจะทำงานร่วมกับ National Association of Insurance Commissioners (NAIC) ตำรวจรัฐที่ไม่อนุญาตให้บริษัทประกันภัยที่จัดตั้งใหม่ในรูปแบบสาขาบริษัทที่ไม่ใช่ของสหรัฐฯเข้าสู่ตลาด เพื่อให้บริการประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุ ประกันสุขภาพ และการประกันทั่วไป หรือ การประกันภัยต่อ (Reinsurance) และการประกันภัยต่อช่วง (Retrocession) เพื่อพิจารณาว่าควรจะให้เข้าสู่ตลาดดังกล่าวในอนาคตหรือไม่ โดยมลรัฐเหล่านี้ประกอบด้วย Arkansas, Arizona, Connecticut, Georgia, Hawaii(อนุญาตสำหรับการรับประกันภัยต่อ) , Kansas , Maryland , Minnesota , Nebraska , New Jersey , North Carolina, Pennsylvania, Tennessee, Vermont และ Wyoming

3.3.3. ภาคผนวกแนบท้ายร่างความตกลงฯว่าด้วยส่วนของมาตรการที่ไม่

ผูกพัน Annex III

ภาคผนวกแนบท้ายร่างความตกลงฯ Annex III คือ ส่วนที่ประเทศภาคีร่างความตกลงฯ ได้ขอรระบุยกเว้นจากความผูกพันต่อร่างความตกลงฯ ซึ่งสาขาการค้าบริการ/มาตรการ ที่ประเทศภาคีเห็นว่ายังไม่พร้อมที่จะเข้ารับการผูกพัน ในทันทีที่ร่างความตกลงฯมีผลบังคับ ด้วยการจัดทำตารางระบุรายการของมาตรการที่ต้องยกเว้นความผูกพัน ตามข้อกำหนด เงื่อนไข ที่ข้อยกเว้น มาตรการที่ไม่ผูกพัน : Non-Conforming Measures อนุญาตให้ทำได้

ในส่วนของมาตรการที่ไม่ผูกพัน ในการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัย ภายใต้ความตกลงซีที-สหรัฐ นั้น ทางซีทียังมีการกำหนดมาตรการในการควบคุมการเข้าสู่ตลาด และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติอยู่พอสมควร โดยที่สำคัญคือ มีการควบคุมธุรกิจนายหน้าและตัวแทนประกันภัย ให้ดำเนินการได้โดยคนชาติ หรือ ชาวต่างชาติที่ได้รับอนุญาตเข้าอยู่อาศัยในซีที และในการเข้าสู่ตลาด ซีทีได้กำหนดให้มีการใช้กฎเกณฑ์ในการควบคุมการจัดตั้งบริษัท ที่ให้บริการด้านการประกันภัยต่างประเทศ และ มีการตั้งหน่วยงานให้ควบคุมการเข้าสู่ตลาดของบริษัทประกันภัยต่างชาติโดยเฉพาะ

(1.) มาตรการที่ไม่ผูกพันของซีทีในการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรี ซีที-สหรัฐฯ

ตารางที่ 2 ตารางแสดงมาตรการที่ไม่ผูกพันของซีลีในการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ
ภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรี ซีลี-สหรัฐฯฯ

มาตรการที่เกี่ยวข้อง	ข้อยกเว้นในการใช้มาตรการ
ผู้บริหารระดับสูงและ คณะกรรมการบริษัท (Senior Management and Boards of Directors : SM/BOD)	ผู้บริหารและผู้แทนตามกฎหมายของนิติบุคคล ที่ประกอบ ธุรกิจหน้าประกันภัยในประเทศซีลี ต้องเป็นคนสัญชาติ ซีลี หรือ คนต่างชาติที่มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของประเทศซีลี
การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ(National Treatment : NT)	<p>1.) ชาวต่างชาติสามารถประกอบธุรกิจหน้าประกันภัย ต่อในประเทศซีลีได้ โดยบุคคลผู้ที่เป็นนายหน้าจะต้องเป็น บุคคลที่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศซีลี และ บริษัท จะต้องจัดตั้งอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในประเทศที่เป็น แหล่งกำเนิด และได้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย ให้ดูแล ความเสี่ยงในต่างประเทศ โดยสามารถยื่นขั้ววันที่ได้รับ มอบอำนาจนั้นๆ ได้ บริษัทดังกล่าวต้องแต่งตั้งตัวแทนใน ประเทศซีลี เพื่อเป็นตัวแทนของบริษัทที่ได้รับมอบอำนาจ ทั้งนี้ ตัวแทนดังกล่าวอาจต้องถูกเรียกตัวจากรัฐบาลซีลี และ จะต้องเป็นบุคคลมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศซีลี</p> <p>2.) ในกรณีของการประกันภัย ที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย ต่อให้กับผู้ประกันภัยต่อของต่างชาติ การหักลบสำหรับการ ประกันภัยต่อ ไม่สามารถเกินร้อยละ 40 ของเงินสำรองทาง เทคนิคทั้งหมด ที่เกี่ยวกับการประกันภัยชนิดดังกล่าว หรือ อาจมากกว่านี้ได้ หากได้ระบุไว้ในกฎหมายของประเทศซีลี</p> <p>3.) บุคคลธรรมดาที่จะทำหน้าที่นายหน้าประกันภัย และ ให้บริการรับคำร้อง จะต้องเป็นคนสัญชาติซีลี หรือ คน ต่างชาติที่มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของประเทศซีลี</p>
การเข้าสู่ตลาด (Market Access)	นิติบุคคลที่ทำกิจการให้บริการรับคำร้อง จะต้องก่อตั้งขึ้นมา ภายใต้กฎหมายของประเทศซีลี ผู้บริหารและผู้แทนตาม

<p>และผู้บริหารระดับสูงและคณะ กรรมการบริษัท (Senior Management and Boards of Directors)</p>	<p>กฎหมายของนิติบุคคลดังกล่าว จะต้องเป็นคนสัญชาติชิลี หรือ คนต่างชาติที่มีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของประเทศชิลี</p>
<p>สิทธิการจัดตั้ง (Right of Establishment) และการเข้าสู่ตลาด (Market Access)</p>	<p>ประเทศชิลีมีสิทธิในการใช้มาตรการควบคุม หรือ บังคับใช้รูปแบบเฉพาะขององค์กรทางกฎหมาย หรือ การจัดตั้งเฉพาะบางรูปแบบ เช่น บริษัทสาขา ในการกำกับดูแลกลุ่มบริษัททางการเงิน รวมถึงบริษัทที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มบริษัท</p>
<p>การค้าข้ามพรมแดน (Cross-Border Trade : CBT)</p>	<p>การให้บริการประกันภัยทุกประเภทที่เกิดขึ้นจากการบังคับตามกฎหมายของประเทศชิลี และ การประกันภัยทุกประเภทที่เกี่ยวกับการประกันสังคม ไม่สามารถทำสัญญาได้ภายนอกประเทศชิลี</p>
<p>การเข้าสู่ตลาด (Market Access)</p> <p>1.) สำหรับการให้บริการประกันชีวิตแบบขายตรง (ไม่รวมถึงการให้บริการประกันภัยที่เกี่ยวกับการประกันสังคม) และ การให้ประกันภัยทั่วไปแบบขายตรง (ไม่รวมถึงการประกันสังคม และ กองทุนสาธารณสุขแห่งชาติ)</p> <p>2.) นายหน้าประกันภัย</p>	<p>การให้บริการประกันภัย สามารถให้บริการได้โดยบริษัทที่จัดตั้งตามกฎหมายของประเทศชิลี เพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตแบบขายตรง และ การประกันภัยทั่วไปแบบขายตรง สำหรับในกรณีของการประกันสินเชื่อทั่วไป การจัดตั้งบริษัทที่จะให้บริการดังกล่าวได้ ต้องเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงดังกล่าวโดยเฉพาะ บริษัทประกันภัยสามารถจัดตั้งขึ้นได้ ภายใต้กฎหมายเฉพาะเพื่อการควบคุมบริษัทประกันภัย การให้บริการประกันภัยสามารถทำได้ทั้งแบบโดยตรง หรือ ผ่านนายหน้า ที่ได้รับการจดทะเบียนจากหน่วยงานของประเทศชิลี ที่ชื่อ Supenintendencia de Valores y Seguros (SVS)</p> <p>ต้องได้รับการจดทะเบียนจากหน่วยงาน Supenintendencia de Valores y Seguros (SVS) และ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ</p>

<p>3.) การรับประกันภัยต่อ (Reinsurance) และ การประกันภัยต่อช่วง (Retrocession) รวมถึง นายหน้าการประกันภัยต่อ</p>	<p>ของหน่วยงานดังกล่าว และ ต้องเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันภัย ตามกฎหมายของประเทศซิติเท่านั้น จึงจะสามารถให้บริการ ประกันภัยดังกล่าวได้</p> <p>การให้บริการประกันภัยต่อ สามารถให้บริการได้โดยบริษัท ประกันภัยต่อที่จัดตั้งขึ้นในประเทศซิติภายใต้กฎหมายเฉพาะ เพื่อการควบคุมบริษัทประกันภัย และ ภายใต้การควบคุมโดย หน่วยงาน SVS บริษัทอาจให้การให้บริการประกันภัยต่อ เป็นส่วนหนึ่งของการประกอบธุรกิจการประกันภัย หาก บริษัทได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการบริการประกันภัย ต่อได้บริษัทสามารถให้บริการได้โดยผู้ให้ประกันภัยต่างชาติ และนายหน้าประกันต่างชาติที่ได้จดทะเบียนไว้กับ SVS</p>
---	--

2.) มาตรการที่ไม่ผูกพันของสหรัฐฯ ในการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรี สหรัฐ-ซิติ

สำหรับมาตรการที่ไม่ผูกพันของสหรัฐฯ ในการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ กับ ประเทศซิตินั้น สหรัฐฯซึ่งมีระดับการเปิดเสรีในด้านการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ ที่สูงอยู่แล้ว ได้ให้ระดับการเปิดเสรีการค้าบริการ สาขาประกันภัยฯ กับประเทศซิติ ที่ไม่ต่างกับที่ให้กับประเทศอื่นๆ ซึ่งโดยรวมแล้ว ข้อผูกพันที่ควบคุมการค้าบริการของต่างชาติในภาคธุรกิจประกันภัยของสหรัฐถือว่า น้อยมาก หรือ แทบไม่มีเลย

ตารางที่ 3 ตารางแสดงมาตรการที่ไม่ผูกพันของสหรัฐฯ ในการค้าบริการ สาขา
ประกันภัยฯ ภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรี สหรัฐฯ-ซีที

มาตรการที่เกี่ยวข้อง	ข้อยกเว้นในการใช้มาตรการ
<p>การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment : NT)และ การค้าข้ามพรมแดน (Cross-Border Trade : CBT) (ระดับของรัฐบาล : รัฐบาลกลาง)</p>	<p>1.) สาขาของบริษัทประกันภัยต่างชาติ ไม่ได้รับอนุญาตให้จัดหา Surety Bonds สำหรับ U.S. Government Contracts</p> <p>2.) เมื่อมูลค่าการประกันภัยของเรือเดินสมุทร (Maritime Vessel) มากกว่าร้อยละ 50 ได้รับการประกันภัยไว้ โดยบริษัทประกันภัยที่ไม่ใช่ของสหรัฐฯ และ ตัวเรือ(Hull) ของเรือเดินสมุทรดังกล่าว ได้ถูกสร้างขึ้นภายใต้กองทุนการจ้างงาน ที่ได้ผ่านการรับรองโดยรัฐบาลสหพันธรัฐ บริษัทผู้ให้ประกันภัยนั้น จะต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าความเสี่ยงดังกล่าว บริษัทได้เสนอให้บริการประกันภัยอย่างเพียงพอมาตั้งแต่แรก ในตลาดประกันภัยของสหรัฐฯ</p>
<p>การเข้าสู่ตลาด (Market Access : MA) (ระดับของรัฐบาล : รัฐบาลทั้งหมด)</p>	<p>สหรัฐมีสิทธิในการใช้ หรือ คงไว้ซึ่งมาตรการที่ไม่ขัดต่อข้อผูกพันของสหรัฐฯภายใต้ Article XVI ของ GATS</p>
<p>การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment : NT) การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favored-Nation Treatment : MFN) การค้าข้ามพรมแดน (Cross-Border Trade : CBT) และ ผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการบริษัท (Senior Management and Boards of Directors : SM/ BOD) (ระดับของรัฐบาล : ภูมิภาค)</p>	<p>มาตรการที่ไม่ผูกพันทั้งหมดของสหรัฐฯ สำหรับ District of Columbia และ เพอร์โตริโก</p>

3.4. วิเคราะห์ข้อบ่งชี้มาตรการของร่างความตกลงฯ ในด้านประกันภัย กับ หลักเกณฑ์ ในทางธุรกิจ

จากข้อบ่งชี้มาตรการการค้าบริการภาคการเงิน ในด้านประกันภัย สามารถนำมาวิเคราะห์
ร่วมกับ หลักเกณฑ์ในทางธุรกิจ ได้ดังนี้

3.4.1. ด้านความเป็นเจ้าของ (Ownership)

บริษัทประกันภัย ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองจากพันธกรณีของประเทศ
ไทย ตามข้อบ่งชี้มาตรการการค้าบริการภาคการเงิน ต้องเป็นบริษัทประกันภัยที่ได้รับมอบอำนาจ
ให้ทำธุรกิจประกันภัย และ อยู่ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลในฐานะที่เป็นบริษัทประกันภัย โดยได้
จดทะเบียนจัดตั้งอย่างถูกต้องตามกฎหมายภายในของสหรัฐฯ และ สาขาของบริษัทประกันภัย
ดังกล่าว ที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นและจดทะเบียนอย่างถูกต้องตามระบบ
กฎหมายภายในของประเทศไทย แต่ถูกควบคุมโดยบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคลของสหรัฐฯ

ผู้ลงทุนในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย ต้องเป็นผู้ลงทุนของ
สหรัฐฯ ที่ได้รับการรับรองอย่างถูกต้องตามกฎหมายภายในของสหรัฐฯ ซึ่งหมายถึง รัฐบาลสหรัฐฯ
หรือ รัฐวิสาหกิจของสหรัฐฯ หรือ บุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคลของสหรัฐฯ

การลงทุนของผู้ลงทุนในบริษัทประกันภัยที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย ต้องเป็น
การลงทุนของผู้ลงทุนของสหรัฐฯ

การค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน หรือ การให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน ต้อง
เป็นการค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน หรือ การให้บริการประกันภัยข้ามพรมแดน ที่ได้รับมอบ
อำนาจให้ทำธุรกิจประกันภัยข้ามพรมแดนได้ โดยถูกต้องตามกฎหมายภายในของสหรัฐฯ

3.4.2. ด้านการควบคุม (Control)

บริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ รวมถึงสาขาของบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ ที่ได้จดทะเบียน
จัดตั้งอยู่ในอาณาเขตของประเทศไทย ผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัย ที่ตั้งอยู่ในอาณาเขต
ของประเทศไทย การลงทุนของผู้ลงทุนของสหรัฐฯ ในบริษัทประกันภัย ที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของ
ประเทศไทย ตลอดจนการค้าบริการประกันภัยข้ามพรมแดน หรือ การให้บริการประกันภัยข้าม
พรมแดนของสหรัฐฯ ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองจากพันธกรณีของประเทศไทย
ตามข้อบ่งชี้มาตรการการค้าบริการภาคการเงิน จะต้องเป็นบริษัทประกันภัยที่อยู่ภายใต้การควบคุม
โดยบุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ตามกฎหมายภายในของสหรัฐฯ เท่านั้น หากบริษัทประกันภัย
นั้นมีบุคคลใดๆ หรือ บริษัทใดๆ ของประเทศอื่นใดที่มีได้เป็นภาคี เป็นผู้ควบคุม บริษัทประกันภัย

หรือ การให้บริการประกันภัยของบริษัทประกันภัยดังกล่าวแล้ว อาจถูกประเทศไทยปฏิเสธสิทธิประโยชน์ในภาคการลงทุน และ/หรือ ในภาคการค้าบริการข้ามพรมแดนได้ ตามข้อบหมมาตรการการปฏิเสธสิทธิประโยชน์ในภาคการลงทุน และ ภาคการค้าบริการข้ามพรมแดน

3.4.3. สิทธิในการจัดตั้งสาขา

ตามข้อบหมมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน บริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ รวมถึง สาขาของบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ ในอาณาเขตของประเทศไทย ต้องได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองตามพันธกรณีของประเทศไทยตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ในเรื่อง การจัดตั้งสาขา การขยายสาขา การควบรวมสาขา ของบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ รวมทั้ง การบริหาร การดำเนินงาน การปฏิบัติการ การขาย หรือ การถ่ายโอนอื่นๆ ของบริษัทประกันภัย และ การลงทุน ในสาขาของบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ ในอาณาเขตของประเทศไทย โดยได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เท่าเทียมกัน หรือ ไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อบริษัทประกันภัย หรือ ผู้ลงทุนในบริษัทประกันภัยที่เป็นคนไทย

3.4.4. สิทธิในการเป็นตัวแทนประกันภัย (Insurance Agency)

ตามข้อบหมมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน บุคคลธรรมดา และ นิติบุคคล ของสหรัฐฯ ที่ต้องการเป็นตัวแทน ต้องได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองตามพันธกรณีของประเทศไทยตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ในเรื่อง สิทธิในการเป็นตัวแทนประกันภัยของสหรัฐฯ ในเรื่อง การนำเสนอ การจำหน่าย และการส่งมอบ กรมธรรม์ประกันภัย โดยได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เท่าเทียมกัน หรือ ไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อบุคคลใดๆของประเทศไทย

3.4.5. สิทธิในการเป็นนายหน้าประกันภัย (Insurance Brokerage)

ตามข้อบหมมาตรการการค้าบริการภาคการเงิน บุคคลธรรมดา และ นิติบุคคล ของสหรัฐฯ ต้องได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองตามพันธกรณีของประเทศไทยตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ในเรื่อง การจัดตั้งสาขา การขยายสาขา การควบรวมสาขา ของบริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ รวมทั้ง การนำเสนอ การจำหน่าย และการส่งมอบ กรมธรรม์ประกันภัย การบริหาร การดำเนินงาน การปฏิบัติการ การขาย หรือ การถ่ายโอนอื่นๆ ของบริษัทนายหน้าประกันภัย สหรัฐฯ ในอาณาเขตของประเทศไทย โดยได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เท่าเทียมกัน หรือ ไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อ ผู้ที่เป็นนายหน้าประกันภัย หรือ บริษัทนายหน้าประกันภัย ที่เป็นบุคคลใดๆของประเทศไทย

3.4.6. สิทธิในเรื่องผู้ถือหุ้น (Stock Holder)

ตามข้อกำหนดการการค้าบริการภาคการเงิน บุคคลธรรมดา และ นิติบุคคล ของสหรัฐฯ ต้องได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองตามพันธกรณีของประเทศไทยตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ในเรื่องการถือหุ้น เพราะสิทธิในการถือหุ้นเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมการบริหารงานของบริษัทประกันภัย โดยต้องได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เท่าเทียมกัน หรือ ไม่ด้อยไปกว่า การปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อ บุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ของประเทศไทย

3.4.7. สิทธิในเรื่องการเป็นกรรมการ (Board of Directors)

ตามข้อกำหนดการการค้าบริการภาคการเงิน บุคคลธรรมดา และ นิติบุคคล ของสหรัฐฯ ต้องได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองตามพันธกรณีของประเทศไทยตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ และ หลักการว่าด้วยผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการบริษัท ในเรื่องสิทธิในการเป็นกรรมการ เพราะกรรมการเป็นบุคคลสำคัญในการกำหนดนโยบาย ควบคุมการบริหาร ดำเนินงานทุกประการของบริษัทประกันภัย ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยต้องได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เท่าเทียมกัน หรือ ไม่ด้อยไปกว่า การปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อ บุคคลธรรมดา หรือ นิติบุคคล ของประเทศไทย ห้ามมิให้มีการกีดกันทางสัญชาติในการเข้าเป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ ห้ามฝ่ายไทยบังคับให้บริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ ต้องว่าจ้างบุคคลสัญชาติใดสัญชาติหนึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง หรือ บุคลากรที่สำคัญอื่นๆของบริษัท ทั้งไม่อาจบังคับเกินกว่าส่วนข้างน้อยของคณะกรรมการบริษัทของบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ ว่าต้องประกอบด้วย บุคคลสัญชาติไทย หรือ บุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือ ทั้งสองอย่างรวมกัน กล่าวคือ ประเทศไทยไม่อาจตั้งข้อกำหนดในเรื่องสัญชาติของผู้บริหารระดับสูง และ กำหนดสัดส่วนของคณะกรรมการบริษัทประกันภัยสหรัฐฯ เกินกว่าร้อยละ 49.99 ของจำนวนผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการทั้งหมด ว่าต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย หรือ เป็นบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือ ทั้งสองอย่างรวมกัน

3.4.8. สิทธิในเรื่องการลงทุน

ตามข้อกำหนดการการค้าบริการภาคการเงิน บุคคลธรรมดา และ นิติบุคคล ของสหรัฐฯ ต้องได้รับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองตามพันธกรณีของประเทศไทย ตามหลักการ การเข้าสู่ตลาดของสถาบันการเงิน ห้ามฝ่ายไทย ใช้มาตรการที่จำกัด หรือ กำหนดรูปแบบเฉพาะขององค์กรทางกฎหมาย หรือ องค์กรร่วมค้า ที่บริษัทประกันภัยของสหรัฐฯ เข้ามาจะให้บริการได้ ได้แก่ การใช้มาตรการที่จำกัดรูปแบบ และ ข้อความของกรรมธรรม์ รูปแบบการนำเสนอผลิตภัณฑ์

ประกันภัย หรือ รูปแบบเฉพาะขององค์กรทางกฎหมาย หรือ องค์กรร่วมค้า ที่บริษัทประกันภัยจะสามารถให้บริการได้ ต้องไม่จำกัดในจำนวนของบริษัทประกันภัย หรือ จำกัดในมูลค่ารวมทั้งหมดของธุรกรรมทางการเงิน หรือ สินทรัพย์ ที่บริษัทประกันภัยสหรัฐฯ จะพึงมี หรือ จำกัดในจำนวนผลรวมทั้งหมดของการประกอบการ หรือ ปริมาตรรวมทั้งหมดของผลลัพธ์ที่ได้จากการค้าบริการประกันภัย ที่ปรากฏในลักษณะของหน่วยที่กำหนดขึ้น หรือ จำกัดในจำนวนผลรวมทั้งหมดของการประกอบการ หรือ ปริมาตรรวมทั้งหมดของผลลัพธ์ที่ได้จากการค้าบริการประกันภัยที่ปรากฏในลักษณะของหน่วยที่กำหนดขึ้น หรือ จำกัดในยอดรวมของ บุคคลธรรมดาที่อาจถูกว่าจ้างในการค้าบริการประกันภัยหรือ ที่บริษัทประกันภัยจำเป็นต้องว่าจ้าง และ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการประกันภัยนั้นๆ เป็นการเฉพาะ ได้ ด้วยจำนวนตัวเลขโควตาที่ได้กำหนดขึ้นล่วงหน้า หรือ ด้วยวิธีการการผูกขาดโดยรัฐฯ หรือ กลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือ ให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ให้บริการเฉพาะราย ในลักษณะที่เลือกปฏิบัติ หรือ โดยการอ้างหลักการทดสอบความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ได้ทำเป็นตารางแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างข้อบทยามาตรการของร่างความตกลงฯ ในด้านประกันภัย กับหลักเกณฑ์ในทางธุรกิจได้ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงความสัมพันธ์ ระหว่าง ข้อบ่งชี้มาตรการของร่างความตกลงฯ
ในด้านประกันภัยฯ กับ หลักเกณฑ์ในทางธุรกิจ

หลักการใน ร่างความตกลงฯ หลักเกณฑ์ ทางธุรกิจ	การปฏิบัติ เยี่ยงคนชาติ	การปฏิบัติ เยี่ยงชาติที่ ได้รับความ อนุเคราะห์ยิ่ง	การเข้าสู่ ตลาดของ สถาบัน การเงิน	การค้าบริการ ข้ามพรมแดน	ผู้บริหาร ระดับสูงและ คณะกรรมการ บริษัท
ความเป็น เจ้าของ(ต้อง เป็นบุคคล ธรรมดา หรือ นิติบุคคลของ สหรัฐฯเท่านั้น)	ต้องได้รับการ ปฏิบัติไม่ด้อย ไปกว่าการ ปฏิบัติที่ ประเทศไทยมี ต่อบุคคล ธรรมดา หรือ นิติบุคคลของ ไทย	ต้องได้รับการ ปฏิบัติไม่ด้อย ไปกว่าการ ปฏิบัติต่อบริษัท ของประเทศที่ ไม่ใช่ภาคี	ไม่จำกัดใน จำนวนของ สถาบันการเงิน ไม่จำกัดใน มูลค่าธุรกรรม หรือ สินทรัพย์ ไม่จำกัดใน ปริมาณของการ ประกอบกิจการ ไม่จำกัดใน จำนวนของ บุคคลธรรมดาที่ อาจถูกจ้างได้ ไม่จำกัดรูปแบบ หรือ องค์การทาง กฎหมายของผู้ ให้บริการ	ต้องอนุญาตให้ ผู้ที่อยู่ใน ประเทศไทย และบุคคล สัญชาติไทยไม่ ว่าอยู่ที่ใด สามารถซื้อ บริการการค้า บริการข้าม พรมแดนของ สหรัฐฯได้	ไม่กีดกันทาง สัญชาติของ ผู้บริหาร ระดับสูงและไม่ กีดกันทาง สัญชาติของ คณะกรรมการ บริษัทเกินกว่า 49.99% ของ จำนวน กรรมการ ทั้งหมด
การควบคุม บริษัท(ต้อง โดยบุคคล ธรรมดา หรือ นิติบุคคลของ สหรัฐฯเท่านั้น)	ต้องได้รับการ ปฏิบัติไม่ด้อย ไปกว่าการ ปฏิบัติที่ ประเทศไทยมี ต่อบุคคล	ต้องได้รับการ ปฏิบัติไม่ด้อย ไปกว่าการ ปฏิบัติต่อบริษัท ของประเทศที่ ไม่ใช่ภาคี	ไม่จำกัดใน จำนวนของ สถาบันการเงิน ไม่จำกัดใน มูลค่าธุรกรรม หรือ สินทรัพย์	ต้องอนุญาตให้ ผู้ที่อยู่ใน ประเทศไทย และบุคคล สัญชาติไทยไม่ ว่าอยู่ที่ใด	ไม่กีดกันทาง. สัญชาติของ ผู้บริหาร ระดับสูงและไม่ กีดกันทาง สัญชาติของ

	ธรรมดา หรือนิติบุคคลของไทย		ไม่จำกัดในปริมาณของการประกอบการ ไม่จำกัดในจำนวนของบุคคลธรรมดาที่อาจถูกจ้างได้ ไม่จำกัดรูปแบบหรือ องค์กรทางกฎหมายของผู้ให้บริการ	สามารถซื้อบริการการค้าบริการข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ได้	คณะกรรมการบริษัทเกินกว่า 49.99 %ของจำนวนกรรมการทั้งหมด
การจัดตั้งสาขา	ต้องได้รับการปฏิบัติไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติของประเทศไทยที่มีต่อบริษัทของคนไทย	ต้องได้รับการปฏิบัติไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติต่อบริษัทของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี	จำนวนของสถาบันการเงิน ไม่จำกัดในมูลค่าธุรกรรมหรือ สินทรัพย์ ไม่จำกัดในปริมาณของการประกอบการ ไม่จำกัดในจำนวนของบุคคลธรรมดาที่อาจถูกจ้างได้ ไม่จำกัดรูปแบบหรือ องค์กรทางกฎหมายของผู้ให้บริการ	ต้องอนุญาตให้ผู้ที่อยู่ในประเทศไทยและบุคคลสัญชาติไทยไม่ว่าอยู่ที่ใดสามารถซื้อบริการการค้าบริการข้ามพรมแดนของสหรัฐฯ ได้	ไม่กีดกันทางสัญชาติของผู้บริหารระดับสูงและ ไม่กีดกันทางสัญชาติของคณะกรรมการบริษัทเกินกว่า 49.99 %ของจำนวนกรรมการทั้งหมด
การเป็นตัวแทนประกันภัย	ต้องได้รับการปฏิบัติไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อบุคคล	ต้องได้รับการปฏิบัติไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติต่อบริษัทของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี	จำนวนของสถาบันการเงิน ไม่จำกัดในมูลค่าธุรกรรมหรือ สินทรัพย์ ไม่จำกัดใน	ต้องอนุญาตให้ผู้ที่อยู่ในประเทศไทยและบุคคลสัญชาติไทยไม่ว่าอยู่ที่ใด	

	ธรรมดา หรือนิติบุคคลของคนไทย		ปริมาณของการประกอบกิจการ ไม่จำกัดในจำนวนของบุคคลธรรมดาที่อาจถูกว่าจ้างได้ ไม่จำกัดรูปแบบหรือ องค์กรทางกฎหมายของผู้ให้บริการ	สามารถซื้อบริการการค้าบริการข้ามพรมแดนของสหรัฐฯได้	
การเป็น นายหน้า ประกันภัย	ต้องได้รับการปฏิบัติไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคลของคนไทย	ต้องได้รับการปฏิบัติไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติต่อบริษัทของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี	จำนวนของสถาบันการเงิน ไม่จำกัดในมูลค่าธุรกรรมหรือ สินทรัพย์ ไม่จำกัดในปริมาณของการประกอบกิจการ ไม่จำกัดในจำนวนของบุคคลธรรมดาที่อาจถูกว่าจ้างได้ ไม่จำกัดรูปแบบหรือ องค์กรทางกฎหมายของผู้ให้บริการ	ต้องอนุญาตให้ผู้ที่อยู่ในประเทศไทยและบุคคลสัญชาติไทยไม่ว่าอยู่ที่ใดสามารถซื้อบริการการค้าบริการข้ามพรมแดนของสหรัฐฯได้	
ผู้ถือหุ้น	ต้องได้รับการปฏิบัติไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติที่ประเทศไทยมีต่อบุคคลธรรมดา หรือ	ต้องได้รับการปฏิบัติไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติต่อบริษัทของประเทศที่ไม่ใช่ภาคี			

	นิติบุคคลของ คนไทย				
การเป็น กรรมการ	ต้องได้รับการ ปฏิบัติไม่ด้อย ไปกว่าการ ปฏิบัติที่ ประเทศไทยมี ต่อบุคคล ธรรมดา หรือ นิติบุคคลของ คนไทย	ต้องได้รับการ ปฏิบัติไม่ด้อย ไปกว่าการ ปฏิบัติต่อบริษัท ของประเทศที่ ไม่ใช่ภาคี			ไม่กีดกันทาง สัญชาติของ ผู้บริหาร ระดับสูงและไม่ กีดกันทาง สัญชาติของ คณะกรรมการ บริษัทเกินกว่า 49.99 %ของ จำนวน กรรมการ ทั้งหมด
การลงทุน	ต้องได้รับการ ปฏิบัติไม่ด้อย ไปกว่าการ ปฏิบัติที่ ประเทศไทยมี ต่อบุคคล ธรรมดา หรือ นิติบุคคลของ ไทย	ต้องได้รับการ ปฏิบัติไม่ด้อย ไปกว่าการ ปฏิบัติต่อบริษัท ของประเทศที่ ไม่ใช่ภาคี	จำนวนของ สถาบันการเงิน ไม่จำกัดใน มูลค่าธุรกรรม หรือ สินทรัพย์ ไม่จำกัดใน ปริมาณของการ ประกอบการ ไม่จำกัดใน จำนวนของ บุคคลธรรมดาที่ อาจถูกว่าจ้างได้ ไม่จำกัดรูปแบบ หรือ องค์กรทาง กฎหมายของผู้ ให้บริการ		